

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1023

af 20. juni 2019

om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (rekonstruktions- og insolvensdirektivet)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med dette direktiv er at bidrage til et velfungerende indre marked og fjerne hindringer for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder såsom frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden, der skyldes forskelle mellem de nationale lovgivninger om og procedurer for forebyggende rekonstruktion, insolvensbehandling, gældssanering og udelukkelse. Uden at dette berører arbejdstagernes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, tager dette direktiv sigte på at fjerne sådanne hindringer ved at sikre, at: levedygtige virksomheder og iværksættere i finansielle vanskeligheder har adgang til effektive nationale rammer for forebyggende rekonstruktion, så de får mulighed for at fortsætte driften, at ærlige insolvente eller svært gældstyngede iværksættere kan drage fordel af fuld gældssanering efter en rimelig periode og derved kan få en ny chance, og at effektiviteten af procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering forbedres, navnlig for at gøre dem kortere.
- (2) Rekonstruktion bør gøre det muligt for skyldnere i finansielle vanskeligheder helt eller delvist at fortsætte driften ved at ændre sammensætningen af eller vilkårene eller strukturen for deres aktiver og passiver eller en anden del af deres kapitalstruktur, herunder gennem salg af aktiver eller dele af virksomheden eller, hvor dette er foreskrevet i national ret, virksomheden som helhed, samt ved at gennemføre driftsændringer. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i national ret, bør driftsændringer, såsom opsigelse eller ændring af kontrakter eller salg eller anden afhændelse af aktiver, overholde de generelle krav, der er fastsat i national ret for sådanne foranstaltninger, navnlig de civil- og arbejdsretlige regler. Eventuel konvertering af gæld til aktier bør ligeledes overholde de garantier, der er fastsat i national ret. Rammerne for forebyggende rekonstruktion bør først og fremmest gøre det muligt for skyldnere at rekonstruere effektivt på et tidligt tidspunkt og med henblik på at undgå insolvens og derved begrænse unødigt likvidation af levedygtige virksomheder. Disse rammer bør medvirke til at forhindre tab af arbejdspladser og tab af knowhow og kompetencer samt maksimere den samlede værdi for kreditorer i forhold til, hvad de ville modtage i tilfælde af likvidation af virksomhedens aktiver eller i tilfælde af det næstbedste alternativ i mangel af en plan, samt for ejere og økonomien som helhed.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 30.6.2017, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 43.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.6.2019.

- (3) Rammer for forebyggende rekonstruktion bør også forhindre akkumulering af misligholdte lån. Adgang til effektive rammer for forebyggende rekonstruktion ville sikre, at der skrives ind, før virksomhederne misligholder deres lån, og dermed bidrage til at mindske risikoen for, at lån bliver misligholdt i nedgangstider, og således afbøde den negative indvirkning på den finansielle sektor. En betydelig procentdel af virksomhederne og arbejdspladserne ville kunne reddes, hvis der fandtes forebyggende rammer i alle de medlemsstater, hvor virksomhederne har forretningssteder, aktiver eller kreditorer. Under rammerne for rekonstruktion bør alle parter, herunder arbejdstageres, rettigheder beskyttes på en afbalanceret måde. Samtidig bør virksomheder, der ikke er levedygtige, og som ikke har udsigt til at kunne overleve, afvikles hurtigst muligt. Hvis en skyldner i finansielle vanskeligheder ikke er økonomisk levedygtig eller ikke umiddelbart kan få genetableret sin økonomiske levedygtighed, kan rekonstruktionsbestræbelser resultere i fremskyndelse og akkumulering af tab til skade for kreditorer, arbejdstagere og andre interessenter samt for økonomien som helhed.
- (4) Der er forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til de forskellige procedurer, som skyldnere i finansielle vanskeligheder har adgang til med henblik på at rekonstruere deres virksomhed. Nogle medlemsstater har et begrænset antal procedurer, som alene tillader virksomhederne at rekonstruere på et relativt sent tidspunkt som led i en insolvensprocedure. I andre medlemsstater er der mulighed for en rekonstruktion på et tidligere tidspunkt, men de tilgængelige procedurer er ikke så effektive, som de kunne være, eller de er meget formelle, navnlig fordi de begrænser brug af udenretslige ordninger. Forebyggende løsninger er en voksende tendens inden for insolvensret. Tendensen foretrækker tilgange, der til forskel fra den klassiske tilgang med likvidation af en virksomhed i finansielle vanskeligheder har til formål at genoprette den til en sund tilstand eller i det mindste redde de af dens enheder, der stadig er økonomisk levedygtige. Denne tilgang bidrager ofte blandt andre fordele for økonomien til at bevare arbejdspladser eller reducere tab af arbejdspladser. Desuden varierer inddragelsen af judicielle eller administrative myndigheder eller personer udpeget af disse fra ingen eller minimal inddragelse i visse medlemsstater til fuld inddragelse i andre medlemsstater. På samme måde er der også forskelle mellem de nationale regler, der giver iværksættere en ny chance, navnlig gennem sanering af den gæld, de har stiftet i forbindelse med deres virksomhed, for så vidt angår gældssaneringens varighed og kriterierne for at bevilge sådan gældssanering.
- (5) I mange medlemsstater tager det over tre år for iværksættere, der er insolvente, men ærlige, at opnå gældssanering og starte på en frisk. Ineffektive rammer for gældssanering og udelukkelse resulterer i, at iværksættere må flytte til andre jurisdiktioner for at kunne starte på en frisk inden for en rimelig tidshorisont, hvilket medfører betydelige meromkostninger for både kreditorerne og iværksætterne selv. Langvarige udelukkelse fra udøvelse af erhvervsaktivitet, der ofte ledsager en procedure, der fører til gældssanering, skaber hindringer for friheden til at påbegynde og udøve selvstændig erhvervsaktivitet.
- (6) De uforholdsmæssigt lange procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering i flere medlemsstater er stærkt medvirkende til de lave inddrivelsesrater og til at afholde investorer fra at drive forretning i jurisdiktioner, hvor procedurerne risikerer at være for langvarige og urimeligt dyre.
- (7) Forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering resulterer i meromkostninger for investorer i forbindelse med vurdering af risikoen for, at skyldnere kommer i finansielle vanskeligheder i en eller flere medlemsstater, eller risikoen ved at investere i levedygtige virksomheder i finansielle vanskeligheder samt yderligere omkostninger ved rekonstruktion af virksomheder, der har forretningssteder, kreditorer eller aktiver i andre medlemsstater. Dette er navnlig tilfældet i forbindelse med rekonstruktion af internationale koncerner. Investorer anfører usikkerheden omkring insolvensreglerne eller risikoen for en langvarig eller kompleks insolvensprocedure i en anden medlemsstat som værende en af hovedårsagerne til ikke at investere eller etablere forretningsforbindelser uden for den medlemsstat, hvor de hører hjemme. Denne usikkerhed har en afskrækkende virkning, som skaber hindringer for virksomhedernes etableringsfrihed og fremme af iværksættervirksomhed og hæmmer det indre marked i at fungere korrekt. Navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«) har for størstedelens vedkommende de nødvendige ressourcer til at foretage en risikovurdering i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter.
- (8) Forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering resulterer i uens vilkår for kreditadgang og i uens inddrivelsesrater i medlemsstaterne. En højere grad af harmonisering inden for rekonstruktion, insolvensbehandling, gældssanering og udelukkelse er derfor altafgørende for et velfungerende indre marked generelt og for en fungerende kapitalmarkedsunion i særdeleshed samt for de europæiske økonomiers modstandsdygtighed, herunder bevarelse og skabelse af arbejdspladser.

- (9) Meromkostningerne i forbindelse med risikovurdering og kreditorernes grænseoverskridende inddrivelse af fordringer hos svært gældstyngede iværksættere, der flytter til en anden medlemsstat for at få gældssanering meget hurtigere, bør også reduceres. De meromkostninger, som iværksættere pådrager sig som følge af behovet for at flytte til en anden medlemsstat for at få gældssanering, bør også reduceres. De hindringer, der følger af langvarige udelukkelse fra udøvelse af erhvervsvirksomhed grundet en iværksætters insolvens eller overgældsætning, hæmmer desuden iværksættervirksomhed.
- (10) Enhver omstrukturering bør, navnlig hvis den er større og har betydelig indvirkning, bygge på en dialog med interessenterne. Denne dialog bør dække valget af de påtænkte foranstaltninger set i forhold til målsætningerne med omstruktureringen samt alternative løsninger, og der bør ske passende inddragelse af arbejdstagerrepræsentanterne som fastsat i EU-retten og national ret.
- (11) Hindringerne for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder begrænser sig ikke til rent grænseoverskridende situationer. Et stadig mere sammenkoblet indre marked med fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdstagere og med en stadig større digital dimension betyder, at meget få virksomheder er rent nationale, hvis alle relevante elementer tages i betragtning, såsom deres kundegrundlag, forsyningskæde, virksomhedsområder, investorer og kapitalgrundlag. Selv rent nationale tilfælde af insolvens kan påvirke det indre markeds funktion gennem den såkaldte dominoeffekt af insolvens, hvor en skyldners insolvens kan udløse yderligere tilfælde af insolvens i forsyningskæden.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848⁽⁴⁾ omhandler kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse, lovvalg og samarbejde i forbindelse med grænseoverskridende insolvensbehandling samt sammenkobling af insolvensregistre. Dens anvendelsesområde dækker forebyggende procedurer, der styrker forudsætningerne for at redde økonomisk levedygtige skyldnere, og procedurer for at give iværksættere og andre fysiske personer gældsafgivelse. Nævnte forordning adresserer imidlertid ikke forskellene mellem de national lovgivninger vedrørende disse procedurer. Desuden vil et instrument, der alene begrænser sig til grænseoverskridende tilfælde af insolvens, ikke fjerne alle hindringer for den frie bevægelighed, og det vil heller ikke være muligt for investorerne på forhånd at bestemme den grænseoverskridende eller indenlandske karakter af en skyldners potentielle finansielle vanskeligheder i fremtiden. Det er derfor nødvendigt at gå videre end retligt samarbejde og fastsætte indholdsmæssige minimumsstandarder for forebyggende rekonstruktionsprocedurer og procedurer, der fører til gældssanering for iværksættere.
- (13) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/848, men tilsigter at være fuldt ud foreneligt med og supplere nævnte forordning ved at pålægge medlemsstaterne at indføre forebyggende rekonstruktionsprocedurer, der overholder visse minimumsprincipper om effektivitet. Det ændrer ikke den tilgang, der er valgt i nævnte forordning, der tillader medlemsstaterne at opretholde eller indføre procedurer, som ikke opfylder betingelsen om bekendtgørelse med henblik på underretning i henhold til nævnte forordnings bilag A. Selv om dette direktiv ikke stiller krav om, at procedurerne inden for dets anvendelsesområde opfylder alle betingelserne for underretning i henhold til nævnte bilag, tager det sigte på at lette den grænseoverskridende anerkendelse af disse procedurer samt anerkendelse af retsafgørelser og deres eksigibilitet.
- (14) Fordelen ved anvendelsen af forordning (EU) 2015/848 er, at den fastsætter garantier mod misbrug af flytning af centret for skyldners hovedinteresser under den grænseoverskridende insolvensbehandling. Der bør også gælde visse restriktioner for de procedurer, der ikke er omfattet af nævnte forordning.
- (15) Det er nødvendigt at reducere rekonstruktionsomkostningerne for både skyldnere og kreditorer. De forskelle mellem medlemsstaterne, der hindrer en tidlig rekonstruktion af levedygtige skyldnere i finansielle vanskeligheder og muligheden for gældssanering for ærlige iværksættere, bør derfor reduceres. Reduktion af sådanne forskelle bør føre til større gennemsigtighed, retssikkerhed og forudsigelighed i hele Unionen. Det bør maksimere afkastet for alle typer kreditorer og investorer og fremme grænseoverskridende investeringer. En bedre sammenhæng mellem procedurer for rekonstruktion og insolvensbehandling bør også lette rekonstruktion af koncerner, uanset hvor i Unionen koncernens medlemmer befinder sig.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

- (16) Fjernelse af hindringerne for en effektiv forebyggende rekonstruktion af levedygtige skyldnere i finansielle vanskeligheder bidrager til at minimere tabet af arbejdspladser og tabene for kreditorer i forsyningskæden, bevarer knowhow og kompetencer og er dermed til fordel for økonomien som helhed. Ved at gøre det nemmere for iværksættere at få gældssanering bidrages der til, at de undgår at blive ekskluderet fra arbejdsmarkedet, og de får mulighed for at genstarte deres iværksættervirksomhed ved at trække på deres tidligere erfaring. Desuden vil en afkortning af rekonstruktionsprocedurerne resultere i højere inddrivelsesrater for kreditorer, for jo længere tid, der går, desto større tab vil skyldner eller skyldners virksomhed normalt lide. Endelig vil effektive rammer for forebyggende rekonstruktion muliggøre en bedre vurdering af de risici, der er forbundet med beslutninger om långivning og lånoptagelse, og lette tilpasningsprocessen for insolvente eller svært gældstyngede skyldnere og dermed minimere de økonomiske og sociale omkostninger i forbindelse med deres gældsafvikling. Dette direktiv bør give medlemsstaterne fleksibilitet til at anvende fælles principper, samtidig med at de nationale retssystemer respekteres. Medlemsstaterne bør kunne opretholde eller indføre rammer for forebyggende rekonstruktion end dem, der er fastsat i dette direktiv, i deres nationale retssystemer.
- (17) Virksomhederne, og navnlig SMV'er, som udgør 99 % af alle virksomheder i Unionen, bør drage fordel af en mere kohærent tilgang på EU-plan. SMV'er risikerer i højere grad at blive likvideret end at blive rekonstrueret, da de har uforholdsmæssigt højere omkostninger end større virksomheder. Især når SMV'er er i finansielle vanskeligheder, har de ofte ikke de fornødne ressourcer til at gennemføre bekostelige rekonstruktioner og drage fordel af de mere effektive rekonstruktionsprocedurer, der kun er til rådighed i nogle medlemsstater. For at hjælpe sådanne skyldnere med at rekonstruere med lave omkostninger bør der også på nationalt plan udvikles omfattende tjeklister for rekonstruktionsplaner, som er tilpasset SMV'ers behov og særlige forhold, og disse tjeklister bør gøres tilgængelige på internettet. Desuden bør der indføres tidlige varslingsmekanismer, der kan advare skyldnere om, at der er et presserende behov for handling, idet der tages hensyn til, at SMV'er har begrænsede ressourcer til at ansætte eksperter.
- (18) Ved definitionen af SMV'er bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽⁵⁾ eller Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽⁶⁾.
- (19) Dette direktivs anvendelsesområde bør ikke omfatte skyldnere, der er forsikrings- og genforsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1) og 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽⁷⁾, kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁸⁾, investerings-selskaber og kollektive investeringsordninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, centrale modparter som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁹⁾, værdipapircentraler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ⁽¹⁰⁾ og andre finansieringsinstitutter og enheder, der er anført i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹¹⁾. Sådanne skyldnere er omfattet af særordninger, og de nationale tilsyns- og afviklingsmyndigheder har vidtgående indgrebsbeføjelser i forhold til dem. Medlemsstaterne bør kunne udelukke andre finansielle enheder, der yder finansielle tjenester, og som er omfattet af sammenlignelige ordninger og indgrebsbeføjelser.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁾ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktions-registre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investerings-selskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- (20) Af tilsvarende grunde bør offentlige organer i henhold til national ret også udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde. Medlemsstaterne bør også kunne begrænse adgangen til rammer for forebyggende rekonstruktion til juridiske personer, da iværksætteres finansielle vanskeligheder kan håndteres effektivt ikke blot ved hjælp af forebyggende rekonstruktionsprocedurer, men også ved hjælp af procedurer, som fører til gældssanering, eller ved hjælp af uformelle rekonstruktioner på grundlag af kontraktmæssige aftaler. Medlemsstater med forskellige retssystemer, hvor samme type enhed har en anden retlig status i disse retssystemer, bør kunne anvende en ensartet ordning for sådanne enheder. En ramme for forebyggende rekonstruktion fastsat i dette direktiv bør ikke påvirke krav og rettigheder over for en skyldner, som følger af arbejdsmarkedspensionsordninger, hvis disse krav og rettigheder blev opnået på et tidspunkt forud for rekonstruktionen.
- (21) Svært gældstyngede forbrugere er et stort økonomisk og socialt problem, som har tæt relation til nedbringelsen af den alt for store gældsætning. Desuden er det ofte ikke muligt at skelne klart mellem iværksætters gæld stiftet som led i driften af vedkommendes forretning eller virksomhed eller i udøvelsen af et fag eller erhverv og gæld stiftet uden for rammerne af disse aktiviteter. Iværksættere vil reelt ikke drage fordel af en ny chance, hvis de skal følge særskilte procedurer med forskellige adgangsbetingelser og gældssaneringsperioder for at få afviklet deres forretningsgæld og øvrige gæld stiftet uden for rammerne af deres forretning. Derfor er det tilrådeligt, at medlemsstaterne snarest muligt anvender dette direktivs bestemmelser om gældssanering også på forbrugere, selv om dette direktiv ikke indeholder bindende regler om forbrugeres overgældsætning.
- (22) Jo tidligere en skyldner kan konstatere sine finansielle vanskeligheder og træffe passende tiltag, desto større er sandsynligheden for, at vedkommende kan undgå en forestående insolvens, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis levedygtighed er permanent svækket, desto mere ordnet og effektivt kan afviklingen finde sted. Der bør derfor udformes tydelig, ajourført, koncis og brugervenlig information om de tilgængelige procedurer for forebyggende rekonstruktion og etableres en eller flere tidlige varslingsmekanismer, der kan give skyldnere, der begynder at opleve finansielle vanskeligheder, incitament til hurtig handling. Tidlige varslingsmekanismer i form af varslingsmekanismer, som angiver, når skyldner ikke har foretaget visse typer betalinger, kan f.eks. udløses af manglende betaling af skatter og afgifter eller bidrag til socialsikringsordninger. Sådanne værktøjer kan enten udvikles af medlemsstaterne eller af den private sektor, forudsat at målet nås. Medlemsstaterne bør gøre oplysninger om den tidlige varslingsmekanisme tilgængelige på internettet, f.eks. på et særligt websted eller en særlig webside. Medlemsstaterne bør kunne tilpasse de tidlige varslingsmekanismer til virksomhedens størrelse og fastsætte særlige bestemmelser om tidlige varslingsmekanismer for store virksomheder og koncerner under hensyntagen til deres særlige karakteristika. Dette direktiv bør ikke pålægge medlemsstater noget ansvar for eventuelle skader som følge af rekonstruktionsprocedurer, som er udløst af sådanne tidlige varslingsmekanismer.
- (23) For at øge støtten til arbejdstagere og deres repræsentanter bør medlemsstaterne sikre, at arbejdstagerrepræsentanterne får adgang til relevante og ajourførte oplysninger om tilgængelige tidlige varslingsmekanismer, og det bør også være muligt dem at yde støtte til arbejdstagerrepræsentanterne ved vurderingen af skyldners økonomiske situation.
- (24) Skyldnere, herunder juridiske enheder og, hvor dette er foreskrevet i national ret, fysiske personer og koncerner, bør have adgang til en rekonstruktionsramme for at sætte dem i stand til at tackle deres finansielle vanskeligheder på et tidligt tidspunkt, hvor det forekommer sandsynligt, at deres insolvens kan forhindres, og at virksomhedens levedygtighed kan sikres. Der bør være adgang til en rekonstruktionsramme, før en skyldner bliver insolvent i henhold til national ret, dvs. før skyldner opfylder betingelserne i national ret for at blive genstand for kollektiv insolvensbehandling, der normalt medfører, at skyldner fuldt ud mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator. For at undgå misbrug af rammer for rekonstruktion bør skyldners finansielle vanskeligheder afspejle en sandsynlighed for insolvens, og rekonstruktionsplanen bør kunne afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens levedygtighed.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne bestemme, hvorvidt fordringer, der forfalder eller indtræder efter, at en begæring om at indlede en forebyggende rekonstruktionsprocedure er indgivet, eller efter indledning af proceduren, er omfattet af foranstaltningerne for forebyggende rekonstruktion eller suspensionen af individuel kreditorforfølgning. Medlemsstaterne bør frit kunne bestemme, om suspensionen af individuel kreditorforfølgning skal have indflydelse på forfaldne renter af fordringer.

- (26) Medlemsstaterne bør kunne indføre en levedygtighedstest som betingelse for adgang til den forebyggende rekonstruktionsprocedure, der er fastsat i dette direktiv. En sådan test bør foretages uden at være til skade for skyldners aktiver, hvilket kan ske på den måde, at der bevilges midlertidig suspension, eller at testen udføres uden unødigt forsinkelse. At testen ikke er til skade, bør dog ikke forhindre medlemsstater i at kræve, at skyldner for egen regning dokumenterer sin levedygtighed.
- (27) Den omstændighed, at medlemsstaterne kan begrænse adgangen til en rekonstruktionsramme for skyldnere, der er dømt for alvorlige overtrædelser af deres regnskabs- eller bogføringsmæssige forpligtelser, bør ikke forhindre medlemsstaterne i også at begrænse skyldneres adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion, hvis deres bøger og forretningspapirer er ufuldstændige eller mangelfulde i en grad, der gør det umuligt at fastslå skyldners aktiviteter og finansielle situation.
- (28) Medlemsstaterne bør kunne udvide anvendelsesområdet for de i dette direktiv fastsatte rammer for forebyggende rekonstruktion til også at omfatte situationer, hvor skyldnere har ikkefinansielle vanskeligheder, forudsat at sådanne vanskeligheder medfører en reel og alvorlig trussel mod en skyldners aktuelle eller fremtidige evne til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder. Den relevante tidsramme for fastlæggelse af en sådan trussel kan udgøre en periode på flere måneder eller endnu længere for at tage hensyn til tilfælde, hvor skyldner har ikkefinansielle vanskeligheder, der truer vedkommendes aktiviteter status som en going concern og på mellemlang sigt vedkommendes likviditet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis skyldner har mistet en kontrakt, der har central betydning for vedkommende.
- (29) For at fremme effektiviteten og mindske forsinkelser og omkostninger bør de nationale rammer for forebyggende rekonstruktion inkludere fleksible procedurer. Hvis dette direktiv gennemføres ved hjælp af mere end én procedure inden for en rekonstruktionsramme, bør skyldner have adgang til alle de rettigheder og garantier, der er fastsat i dette direktiv, med henblik på at opnå effektiv rekonstruktion. Med undtagelse af de tilfælde, hvor inddragelse af judicielle eller administrative myndigheder er obligatorisk som fastsat i dette direktiv, bør medlemsstaterne kunne begrænse inddragelsen af sådanne myndigheder til tilfælde, hvor den er nødvendig og forholdsmæssig, idet der samtidig bl.a. tages hensyn til målet om at beskytte skyldneres og berørte parter rettigheder og interesser og målet om at mindske forsinkelser og omkostninger ved procedurerne. Hvis kreditorer eller arbejdstagerrepræsentanter har mulighed for at indlede en rekonstruktionsprocedure i henhold til national ret, og hvis skyldner er en SMV, bør medlemsstaterne kræve samtykke fra skyldner som en forudsætning for at indlede proceduren, og de bør også kunne udvide dette krav til også at gælde skyldnere, som er store virksomheder.
- (30) For at undgå unødvendige omkostninger, afspejle det forhold, at forebyggende rekonstruktion anvendes på et tidligt tidspunkt, og tilskynde skyldnere til at ansøge om forebyggende rekonstruktion på et tidligt tidspunkt i en periode med finansielle vanskeligheder bør de i princippet bevare kontrollen over deres aktiver og virksomhedens daglige drift. Udpegelsen af en rekonstruktør til at føre tilsyn med en skyldners aktiviteter eller delvis overtage kontrollen over den daglige drift bør ikke være obligatorisk i alle tilfælde, men bør afgøres fra sag til sag afhængigt af sagens omstændigheder eller skyldners specifikke behov. Imidlertid bør medlemsstaterne kunne bestemme, at udpegelsen af en rekonstruktør altid er nødvendig under visse omstændigheder, såsom hvis: skyldner har fordel af en generel suspension af individuel kreditorforfølgning, rekonstruktionsplanen skal stadfæstes ved gennemtvungelse over for alle kreditorer, rekonstruktionsplanen omfatter foranstaltninger, der berører arbejdstagernes rettigheder, eller skyldner eller ledelsen har handlet på en kriminel, svigagtig eller skadelig måde i forretningsforbindelserne.
- (31) Medlemsstaterne bør dog fastsætte bestemmelser om obligatorisk udpegelse af en rekonstruktør med henblik på at bistå parterne med at forhandle og udarbejde en rekonstruktionsplan, når en judicial eller administrativ myndighed bevilger skyldner en generel suspension af individuel kreditorforfølgning, forudsat at en rekonstruktør i et sådant tilfælde er nødvendig for at beskytte parternes interesser, at rekonstruktionsplanen skal stadfæstes af en judicial eller administrativ myndighed ved gennemtvungelse over for alle kreditorer, at den blev begæret af skyldner, eller at den begæres af et flertal af kreditorer, forudsat at kreditorerne dækker rekonstruktørens omkostninger og honorarer.

- (32) En skyldner bør kunne opnå midlertidig suspension af individuel kreditorforfølgning, hvad enten den indrømmes af en judiciel eller administrativ myndighed eller støttes på lov, med det formål at kunne fortsætte sin drift eller i det mindste bevare værdien af sit bo under forhandlingerne. Hvis dette er foreskrevet i national ret, bør suspensionen også kunne finde anvendelse på sikkerhed, der er stillet af tredjemand, herunder kautionister og sikkerhedsstillere. Medlemsstaterne bør dog kunne foreskrive, at de judicielle eller administrative myndigheder kan afvise at bevilge en suspension af individuel kreditorforfølgning, hvis en sådan suspension ikke er nødvendig, eller hvis den ikke vil opfylde målet om at støtte forhandlingerne. Afvisningsgrunde kan omfatte manglende støtte fra det påkrævede flertal af kreditorer eller, hvis dette er foreskrevet i national ret, skyldners faktiske manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder.
- (33) For at lette og fremskynde sagsbehandlingen bør medlemsstaterne kunne opstille formodninger, som kan afkræftes, med hensyn til forekomsten af grunde til at afvise suspension, f.eks. hvis skyldner udviser adfærd, der er typisk for en skyldner, som er ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder — såsom en væsentlig betalingsmisligholdelse over for arbejdstagere eller skatte- eller socialsikringsorganer — eller hvis skyldneren eller den aktuelle ledelse af en virksomhed har begået økonomisk kriminalitet, der giver grund til at tro, at et flertal af kreditorerne ikke vil støtte indledning af forhandlingerne.
- (34) En suspension af individuel kreditorforfølgning kan være generel, således at den angår alle kreditorer, eller den kan gælde kun visse individuelle kreditorer eller kategorier af kreditorer. Medlemsstaterne bør under nærmere fastsatte omstændigheder kunne udelukke visse fordringer eller kategorier af fordringer fra suspensionens anvendelsesområde, såsom fordringer, der er sikret med aktiver, hvis fjernelse ikke ville bringe virksomhedsrekonstruktionen i fare, eller fordringer, hvis suspension ville påføre kreditor urimelig skade, såsom ved et ikkekompenseret tab eller værdiforringelse af sikkerhedsstillelsen.
- (35) For at sikre en rimelig balance mellem skyldners og kreditorernes rettigheder bør en suspension af individuel kreditorforfølgning finde anvendelse for en maksimumperiode på højst fire måneder. Komplekse rekonstruktioner kan imidlertid kræve længere tid. Medlemsstaterne bør kunne bestemme, at forlængelser af den indledende suspensionsperiode i sådanne tilfælde kan bevilges af den judicielle eller administrative myndighed. Hvis en judiciel eller administrativ myndighed ikke træffer en afgørelse om forlængelse af en suspension, inden den udløber, bør suspensionen ophøre med at have virkning ved suspensionsperiodens udløb. Af hensyn til retssikkerheden bør suspensionens samlede varighed ikke overstige tolv måneder. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte tidsubegrænset suspension, når skyldner bliver insolvent i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør kunne bestemme, om en kort midlertidig suspension, indtil en judiciel eller administrativ myndighed har truffet afgørelse om adgang til rammen for forebyggende rekonstruktion, skal være underlagt tidsfristerne i dette direktiv.
- (36) For at sikre, at kreditorer ikke lider unødigt skade, bør medlemsstaterne fastsætte, at judicielle eller administrative myndigheder kan ophæve en suspension af individuel kreditorforfølgning, hvis den ikke længere opfylder målet om at støtte forhandlingerne, f.eks. hvis det viser sig, at det påkrævede flertal af kreditorer ikke ønsker at fortsætte forhandlingerne. Suspensionen bør også ophæves, hvis kreditorer lider urimelig skade som følge af suspensionen, hvor medlemsstaterne foreskriver en sådan mulighed. Medlemsstaterne bør kunne begrænse muligheden for at ophæve suspensionen til situationer, hvor kreditorer ikke har haft mulighed for at blive hørt, før den trådte i kraft eller blev forlænget. Medlemsstaterne bør også kunne fastsætte en minimumsperiode, inden for hvilken suspensionen ikke kan ophæves. Ved bestemmelsen af, om kreditorer lider urimelig skade, bør judicielle eller administrative myndigheder kunne tage hensyn til, om suspensionen vil bevare boets samlede værdi, og om skyldner handler i ond tro eller med det formål at forårsage skade eller generelt handler i strid med den samlede kreditor masses berettigede forventninger.

- (37) Dette direktiv omfatter ikke bestemmelser om kompensation eller garantier for kreditorer, hvis sikkerhedsstillelse sandsynligvis vil falde i værdi under suspensionen. En enkelt kreditor eller klasse af kreditorer vil lide urimelig skade som følge af suspensionen, hvis deres krav eksempelvis stilles væsentligt ringere som følge af suspensionen, end hvis suspensionen ikke fandt anvendelse, eller hvis kreditor stilles ringere end andre kreditorer i en lignende situation. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at en suspension, når en eller flere kreditorer eller en eller flere klasser af kreditorer har lidt urimelig skade, kan ophæves for disse kreditorer eller klasser af kreditorer eller for alle kreditorer. Medlemsstaterne bør kunne bestemme, hvem der er berettiget til at anmode om ophævelse af suspensionen.
- (38) En suspension af individuel kreditorforfølgning bør også føre til udsættelse af en skyldners forpligtelse til at begære eller af indledning på kreditors anmodning af en insolvensprocedure, som kan ende i skyldners likvidation. Sådanne insolvensprocedurer bør ud over dem, der er begrænset ved lov til kun at have skyldners likvidation som muligt udfald, også omfatte procedurer, der kan muliggøre en rekonstruktion af skyldner. Suspension af en insolvensprocedure, der indledes på begæring af kreditorer, bør ikke kun finde anvendelse, når medlemsstaterne fastsætter en generel suspension af individuel kreditorforfølgning, som omfatter alle kreditorer, men også når medlemsstaterne fastsætter en mulighed for suspension af individuel kreditorforfølgning, der kun dækker et begrænset antal kreditorer. Medlemsstaterne bør dog kunne bestemme, at insolvensbehandling kan indledes på begæring af offentlige myndigheder, som ikke handler i egenskab af kreditorer, men i den almene interesse, såsom en offentlig anklager.
- (39) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at skyldnerne som led i den normale drift indfrier krav i forhold til kreditorer, der ikke er berørt af suspensionen, og krav i forhold til kreditorer, der er berørt af suspensionen, som opstår under suspensionen af individuel kreditorforfølgning. For at sikre, at kreditorer med krav, der er opstået før indledningen af en rekonstruktionsprocedure eller en suspension af individuel kreditorforfølgning, ikke presser skyldner til at indfri disse krav, som ellers ville nedskrevet ved gennemførelsen af rekonstruktionsplanen, bør medlemsstaterne kunne foreskrive suspension af skyldneres forpligtelse for så vidt angår betaling af disse krav.
- (40) Hvis en skyldner bliver genstand for en insolvensprocedure, kan nogle leverandører eventuelt have kontraktlige rettigheder, der fremgår af såkaldte ipso facto-klausuler og berettiger dem til at ophæve kontrakten alene som følge af insolvensen, selv om skyldner behørigt har opfyldt sine forpligtelser. Ipso facto-klausuler kan også udløses, når en skyldner ansøger om forebyggende rekonstruktionsforanstaltninger. Hvis sådanne klausuler påberåbes, når skyldner blot forhandler om en rekonstruktionsplan eller anmoder om en suspension af individuel kreditorforfølgning, eller påberåbes i forbindelse med enhver hændelse forbundet med suspensionen, kan en tidlig ophævelse få negativ indvirkning på skyldners virksomhed og en vellykket redning af virksomheden. I sådanne tilfælde er det derfor nødvendigt, at kreditorerne ikke kan påberåbe sig ipso facto klausuler, der henviser til forhandlinger om en rekonstruktionsplan eller en suspension eller enhver tilsvarende hændelse forbundet med suspensionen.
- (41) En tidlig afslutning kan bringe en virksomheds evne til at fortsætte driften under rekonstruktionsforhandlinger i fare, især hvis det drejer sig om kontrakter om væsentlige leverancer såsom gas, elektricitet, vand, telekommunikation og betalingskorttjenester. Medlemsstaterne bør fastsætte, at kreditorer, der er omfattet af suspensionen af individuel kreditorforfølgning, og hvis fordringer er indtrådt før suspensionen og ikke er blevet betalt af en skyldner, ikke har mulighed for at tilbageholde en ydelse, ophæve, fremskynde eller på nogen anden måde ændre væsentlige gensidigt bebyrdende aftaler i løbet af suspensionsperioden, forudsat at skyldner opfylder de af sine forpligtelser i henhold til sådanne aftaler, der forfalder under suspensionen. Gensidigt bebyrdende aftaler er f. eks. leasing- og licensaftaler, langsigtede leveringsaftaler og franchiseaftaler.
- (42) Dette direktiv bør fastsætte minimumsstandarder for indholdet af en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterne bør dog kunne kræve yderligere forklaringer i rekonstruktionsplanen, f.eks. vedrørende de kriterier, efter hvilke kreditorerne er inddelt i grupper, hvilket kan være relevant i tilfælde, hvor en gæld kun er delvis sikret. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtede til at kræve en udtalelse fra en sagkyndig om værdien af aktiver, som skal være angivet i planen.

- (43) Kreditorer, der berøres af en rekonstruktionsplan, herunder arbejdstagere, og, hvor dette er foreskrevet i national ret, aktionærer bør have ret til at stemme om vedtagelsen af rekonstruktionsplanen. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte begrænsede undtagelser til denne regel. Parter, der ikke berøres af rekonstruktionsplanen, bør ikke have stemmeret i forhold til planen, og der bør ikke stilles krav om deres støtte for at godkende planen. Begrebet »berørte parter« bør kun omfatte arbejdstagere i deres egenskab af kreditorer. Hvis medlemsstaterne beslutter at undtage arbejdstageres tilgodehavender fra rammen for forebyggende rekonstruktion, bør arbejdstagere derfor ikke anses som berørte parter. Afstemningen om vedtagelsen af en rekonstruktionsplan kan tage form af en formel afstemningsproces eller af en høring og aftale med det påkrævede flertal af berørte parter. Hvis afstemningen tager form af en aftale med det påkrævede flertal, kan de berørte parter, som ikke var involveret i aftalen, ikke desto mindre gives mulighed for at tilslutte sig rekonstruktionsplanen.
- (44) For at sikre, at rettigheder, som i alt væsentligt ligner hinanden, behandles ensartet, og at rekonstruktionsplaner kan vedtages uden urimelig skade for de berørte parter, bør de berørte parter behandles i særskilte klasser, der modsvarer kriterierne for klasseinddeling i national ret. »Klasseinddeling« indebærer inddelingen af de berørte parter i grupper med henblik på vedtagelsen af en plan på en sådan måde, at deres rettigheder og gældsklasser, der er knyttet deres krav og interesser, afspejles. Som et minimum bør sikrede og usikrede kreditorer altid behandles i særskilte klasser. Medlemsstaterne bør dog kunne kræve, at der oprettes mere end to klasser af kreditorer, herunder forskellige klasser af usikrede eller sikrede kreditorer og klasser af kreditorer med efterstillede krav. Medlemsstaterne bør også kunne behandle typer kreditorer, der ikke har tilstrækkeligt ensartede interesser, i særskilte klasser, f.eks. skatte- eller socialsikringsmyndigheder. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at sikrede krav kan opdeles i sikrede og usikrede dele baseret på en værdiansættelse af sikkerheden. Medlemsstaterne bør desuden kunne fastlægge specifikke regler, som støtter klasseinddeling, såfremt ikkediversificerede eller på anden vis særligt sårbare kreditorer, såsom arbejdstagere eller små leverandører, kunne drage fordel af dannelsen af en sådan klasse.
- (45) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at skyldnere, der er SMV'er, som følge af deres forholdsvis enkle kapitalstruktur kan fritages fra forpligtelsen til at behandle berørte parter i særskilte klasser. I tilfælde, hvor SMV'er har valgt kun at danne én afstemningsklasse, og denne klasse stemmer imod planen, bør skyldnerne kunne forelægge en anden plan i overensstemmelse med dette direktivs generelle principper.
- (46) Medlemsstaterne bør under alle omstændigheder sikre en passende behandling i national ret af spørgsmål af særlig betydning for klasseinddelingen, såsom fordringer fra forbundne parter, og at deres nationale ret indeholder regler om eventualfordringer og bestridte fordringer. Medlemsstaterne bør kunne regulere, hvordan bestridte fordringer skal håndteres, med henblik på tildeling af stemmerettigheder. Den judicielle eller administrative myndighed bør undersøge klasseinddeling, herunder udvælgelsen af kreditorer, der berøres af planen, når en rekonstruktionsplan forelægges til stadfæstelse. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne foreskrive, at sådanne myndigheder også kan undersøge klasseinddeling på et tidligere tidspunkt, hvis forslagsstilleren til planen søger forudgående validering eller vejledning.
- (47) National ret bør fastlægge regler om påkrævede flertal for at sikre, at et mindretal af berørte parter i hver klasse ikke kan hindre vedtagelsen af en rekonstruktionsplan, der ikke forringer deres rettigheder eller interesser i urimeligt omfang. Uden en flertalsregel, som binder sikrede kreditorer, der ikke samtykker, ville det i mange tilfælde ikke være muligt at gennemføre en tidlig rekonstruktion, f.eks. når der er behov for en finansiel rekonstruktion, men virksomheden ellers er levedygtig. For at sikre, at parter har indflydelse på vedtagelsen af rekonstruktionsplaner i en grad, der står i forhold til deres interesser i virksomheden, bør det påkrævede flertal baseres på størrelsen af kreditorernes krav eller kapitalejernes interesser i en given klasse. Medlemsstaterne bør desuden kunne kræve, at der er flertal blandt antallet af berørte parter i hver klasse. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte regler med hensyn til berørte parter med stemmeret, der ikke udøver retten på korrekt vis eller ikke er repræsenteret, såsom regler om at tage disse berørte parter i betragtning i forbindelse med en deltagelestærskel eller ved beregningen af et flertal. Medlemsstaterne bør også kunne fastsætte en tærskel for deltagelse i afstemningen.

- (48) Det er nødvendigt, at en judiciel eller administrativ myndighed stadfæster en rekonstruktionsplan, for at sikre, at indskrænkningen af kreditorernes rettigheder eller kapitalejernes interesser står i forhold til fordelene ved rekonstruktionen, og at de har adgang til et effektivt retsmiddel. Stadfæstelse er navnlig nødvendigt, hvis: der findes berørte parter, der ikke samtykker, rekonstruktionsplanen indeholder bestemmelser om ny finansiering, eller planen indebærer et tab af over 25 % af arbejdsstyrken. Medlemsstaterne bør dog kunne bestemme, at stadfæstelse ved en judiciel eller administrativ myndighed også er nødvendig i andre tilfælde. En stadfæstelse af en plan, som indebærer et tab af over 25 % af arbejdsstyrken, bør kun være nødvendig, hvis national ret giver mulighed for, at rammer for forebyggende rekonstruktion omfatter foranstaltninger, som har direkte indvirkning på arbejdskontrakter.
- (49) Medlemsstaterne bør sikre, at en judiciel eller administrativ myndighed kan afvise en plan, når det er blevet fastslået, at den forringer rettighederne for kreditorer eller kapitalejere, der ikke samtykker, enten til et niveau under det, som de med rimelighed kunne forvente at modtage i tilfælde af likvidation af skyldners virksomhed, uanset om der er tale om en gradvis likvidation eller frasalg af virksomheden som en going concern, afhængigt af den enkelte skyldners specifikke omstændigheder, eller til et niveau under det, som de med rimelighed kunne forvente i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke er stadfæstet. Hvis planen imidlertid stadfæstes gennem en mekanisme til gennemtvungelse over for alle kreditorer, bør der henvises til den beskyttelsesmekanisme, der anvendes i forbindelse med et sådant alternativ. Hvis medlemsstaterne vælger at foretage en værdiansættelse af skyldner som en going concern, bør der i going concern-værdien tages højde for skyldners virksomhed på længere sigt i modsætning til likvidationsværdien. Going concern-værdien er som hovedregel højere end likvidationsværdien, da den er baseret på den antagelse, at virksomheden fortsætter sine aktiviteter med færrest mulige forstyrrelser, nyder kreditorernes, aktionærernes og kundernes tillid, fortsætter med at generere indtægter og begrænser konsekvenserne for arbejdstagerne.
- (50) Mens overholdelse af kriteriet om kreditorernes bedste interesse kun bør undersøges af en judiciel eller administrativ myndighed, hvis der gøres indsigelse mod rekonstruktionsplanen med den begrundelse, bør medlemsstaterne for at undgå, at der foretages en værdiansættelse i alle sager, kunne bestemme, at andre betingelser for stadfæstelse kan undersøges på eget initiativ. Medlemsstaterne bør kunne tilføje andre betingelser, der skal være opfyldt for at stadfæste en rekonstruktionsplan, såsom hvorvidt kapitalejere er tilstrækkelig beskyttet. Judicielle eller administrative myndigheder bør kunne afvise at stadfæste rekonstruktionsplaner, som ikke har rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens eller sikre virksomhedens levedygtighed. Medlemsstaterne bør dog ikke være forpligtede til at sikre, at en sådan vurdering foretages på eget initiativ.
- (51) En af betingelserne for stadfæstelse af en rekonstruktionsplan bør være, at alle berørte parter underrettes herom. Det bør stå medlemsstaterne frit for at fastlægge underretningens format og fastsætte tidspunktet for, hvornår den skal foretages, og fastsætte bestemmelser for behandling af ukendte fordringer for så vidt angår underretning. De bør også kunne bestemme, at ikkeberørte parter skal underrettes om rekonstruktionsplanen.
- (52) Opfyldelse af kriteriet om »kreditorernes bedste interesse« bør anses for at betyde, at kreditorer, der ikke samtykker, ikke stilles ringere i henhold til rekonstruktionsplanen, end det ville have været tilfældet enten i tilfælde af likvidation, uanset om der er tale om en gradvis likvidation eller frasalg af virksomheden som en going concern, eller i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke ville blive stadfæstet. Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge en af disse tærskler ved gennemførelsen i national ret af kriteriet om kreditorernes bedste interesse. Dette kriterium bør anvendes i alle tilfælde, hvor en plan skal stadfæstes for at være bindende for kreditorer, der ikke samtykker, eller i givet fald klasser af kreditorer, der ikke samtykker. Som følge af kriteriet om »kreditorernes bedste interesse« kan medlemsstaterne fastsætte, at planen, hvor offentlige institutionelle kreditorer har en privilegeret status i henhold til national ret, ikke kan pålægge disse kreditorer et fuldstændigt eller delvist bortfald af deres fordringer.
- (53) En rekonstruktionsplan bør altid vedtages, hvis det påkrævede flertal i hver berørt klasse støtter planen, men en rekonstruktionsplan, der ikke støttes af det påkrævede flertal i hver berørt klasse, bør stadig kunne stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed på forslag af en skyldner eller med skyldners samtykke. Hvis der er tale om en juridisk person, bør medlemsstaterne kunne bestemme, om skyldner med henblik på vedtagelse eller stadfæstelse af en rekonstruktionsplan skal forstås som den juridiske persons bestyrelse eller et vist flertal af aktionærer eller kapitalejere. For at planen kan stadfæstes i tilfælde af en gennemtvungelse over for alle kreditorer, bør den støttes af et flertal af stemmeberettigede klasser af berørte parter. Mindst én af disse klasser bør være en klasse af sikrede kreditorer eller have forrang for klassen af ordinære usikrede kreditorer.

- (54) Der bør være mulighed for, hvis et flertal af stemmeberettigede klasser ikke støtter rekonstruktionsplanen, at planen alligevel kan stadfæstes, hvis den støttes af mindst én berørt eller skadelidt klasse af kreditorer, som efter en værdiansættelse af skyldner som en going concern fyldestgøres eller bevarer eventuelle interesser eller, hvor dette er foreskrevet i national ret, med rimelighed kan formodes at blive fyldestgjort eller bevare eventuelle interesser, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation anvendes i henhold til national ret. I et sådant tilfælde bør medlemsstaterne kunne øge antallet af klasser, der skal godkende planen, uden nødvendigvis at kræve, at alle disse klasser efter en værdiansættelse af skyldner som en going concern fyldestgøres eller bevarer eventuelle interesser i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør imidlertid ikke kræve samtykke fra alle klasser. Hvis der kun er to kreditorklasser, bør samtykke fra mindst én klasse følgelig betragtes som fyldestgørende, hvis de øvrige betingelser for anvendelsen af en mekanisme til gennemtvungelse over for alle kreditorklasser er opfyldt. Ved skadelidte kreditorer bør forstås, at der sker en værdiforringelse af deres fordringer.
- (55) Ved anvendelse af mekanismen til gennemtvungelse over for alle kreditorklasser bør medlemsstaterne sikre, at klasser af berørte kreditorer, der ikke samtykker, ikke lider urimelig skade i henhold til den foreslåede plan, og medlemsstaterne bør yde sådanne klasser, der ikke samtykker, tilstrækkelig beskyttelse. Medlemsstaterne bør kunne beskytte en klasse af berørte kreditorer, der ikke samtykker, ved at sikre, at den behandles mindst lige så gunstigt som enhver anden klasse af samme rang og gunstigere end enhver lavere prioriteret klasse. Alternativt kan beskytte en klasse af berørte kreditorer, der ikke samtykker, ved at sikre, at en sådan klasse modtager fuld betaling, hvis en lavere prioriteret klasse modtager en udlodning eller bevare eventuelle interesser i henhold til rekonstruktionsplanen (»reglen om absolut fortrinsstilling«). Medlemsstaterne bør overlades et skøn ved gennemførelsen af konceptet med fuld betaling, herunder for så vidt angår tidspunktet for betaling, så længe hovedkravet og, i tilfælde af sikrede kreditorer, sikkerhedsstillelsens værdi beskyttes. Medlemsstaterne bør også kunne fastsætte, med hvilke tilsvarende midler den oprindelige fordring kan fyldestgøres fuldt ud.
- (56) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fravige reglen om absolut fortrinsstilling, f.eks. når det skønnes rimeligt, at kapitalejere bevarer visse interesser i henhold til planen, selv om en højere prioriteret klasse er forpligtet til at acceptere en nedsættelse af sine krav, eller at væsentlige leverandører, der er omfattet af bestemmelsen om suspension af individuel kreditorforfølgning, betales før højere prioriterede kreditorklasser. Medlemsstaterne bør kunne vælge, hvilken af de ovennævnte beskyttelsesmekanismer de vil indføre.
- (57) Samtidig med, at aktionærernes og andre kapitalejeres legitime interesser bør beskyttes, bør medlemsstaterne sikre, at de ikke urimeligt kan forhindre vedtagelsen af rekonstruktionsplaner, der vil kunne genskabe skyldners levedygtighed. Medlemsstaterne bør kunne benytte forskellige midler til at nå dette mål, f.eks. ved at vælge ikke at give kapitalejere ret til at stemme om en rekonstruktionsplan og ved ikke at gøre vedtagelsen af en rekonstruktionsplan betinget af samtykke fra kapitalejere, der efter en værdiansættelse af virksomheden ikke ville modtage nogen betaling eller anden erstatning, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation blev anvendt. Når kapitalejere har ret til at stemme om en rekonstruktionsplan, bør en judicial eller administrativ myndighed imidlertid kunne stadfæste planen ved at anvende reglerne om gennemtvungelse over for alle kreditorklasser, uanset om en eller flere klasser af kapitalejere ikke samtykker. Det bør ikke kræves af medlemsstater, som udelukker kapitalejere fra at stemme, at de anvender reglen om absolut fortrinsstilling i forholdet mellem kreditorer og kapitalejere. Et andet muligt middel til at sikre, at kapitalejere ikke urimeligt forhindrer vedtagelsen af rekonstruktionsplaner, ville være at sikre, at rekonstruktionsforanstaltninger, som direkte berører kapitalejers rettigheder og skal godkendes på en generalforsamling af aktionærer i henhold til selskabsretten, ikke er underlagt urimeligt høje flertalskrav, og at kapitalejere ingen kompetence har i forhold til rekonstruktionsforanstaltninger, der ikke direkte berører deres rettigheder.
- (58) Der kan være behov for flere klasser af kapitalejere, når der findes forskellige klasser af kapitalandele med forskellige rettigheder. Kapitalejere i SMV'er, der ikke blot er investorer, men ejere af virksomheden og bidrager til virksomheden på andre måder, såsom med ledelsesekspertise, har ikke nødvendigvis incitament til at rekonstruere under sådanne forhold. Derfor bør gennemtvungelsen over for alle kreditorklasser forblive frivillig for skyldnere, der er SMV'er.
- (59) Med henblik på gennemførelsen af rekonstruktionsplanen bør planen gøre det muligt for kapitalejere i SMV'er at yde et ikkeøkonomisk bidrag til rekonstruktionen, f.eks. i form af erfaring, omdømme eller forretningsforbindelser.

- (60) Arbejdstagerne bør nyde fuldstændig arbejdsretlig beskyttelse under procedurerne for forebyggende rekonstruktion i deres helhed. Navnlig bør dette direktiv ikke berøre arbejdstagernes rettigheder i henhold til Rådets direktiv 98/59/EF⁽¹²⁾ og 2001/23/EF⁽¹³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF⁽¹⁴⁾, 2008/94/EF⁽¹⁵⁾ og 2009/38/EF⁽¹⁶⁾. Forpligtelserne vedrørende information og høring af arbejdstagere i henhold til den nationale ret, der gennemfører nævnte direktiver, forbliver helt uforandrede. Dette inkluderer forpligtelsen til at informere og høre arbejdstagerrepræsentanterne om beslutninger om at anvende en ramme for forebyggende rekonstruktion i overensstemmelse med direktiv 2002/14/EF.
- (61) Arbejdstagerne og deres repræsentanter bør modtage oplysninger om den foreslåede rekonstruktionsplan, for så vidt som det er fastsat i EU-retten, således at de har mulighed for at foretage en tilbundsgående vurdering af de forskellige scenarier. Arbejdstagerne og deres repræsentanter bør desuden inddrages, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde høringskravene i EU-retten. Grundet behovet for at sikre arbejdstagere et passende beskyttelsesniveau bør medlemsstaterne pålægges at undtage arbejdstagernes tilgodehavender fra en eventuel suspension af individuel kreditorforfølgning, uanset om disse tilgodehavender opstår før eller efter bevilling af suspensionen. En suspension af forfølgning af arbejdstageres tilgodehavender bør kun være tilladt for de beløb og den periode, hvor betalingen af sådanne tilgodehavender reelt garanteres på et tilsvarende niveau ved andre midler i henhold til national ret. Hvis der i henhold til national ret gælder begrænsninger af garantiinstitutionernes ansvar med hensyn til enten garantiens længde eller det beløb, der udbetales til arbejdstagere, bør arbejdstagere have mulighed for at gøre deres tilgodehavender gældende over for arbejdsgiveren, selv under suspensionen. Alternativt bør medlemsstaterne kunne udelukke arbejdstagernes tilgodehavender fra anvendelsesområdet for rammerne for forebyggende rekonstruktion og sørge for, at de beskyttes i henhold til national ret.
- (62) Når en rekonstruktion medfører overførsel af en del af en virksomhed eller bedrift, bør de arbejdstagerrettigheder, der følger af en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, navnlig retten til løn, beskyttes i overensstemmelse med artikel 3 og 4 i direktiv 2001/23/EF, jf. dog de særlige regler, der finder anvendelse i tilfælde af insolvensbehandling i henhold til nævnte direktivs artikel 5, og navnlig de muligheder, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 5, stk. 2. Nærværende direktiv bør ikke berøre den ret til information og høring, der er garanteret ved direktiv 2002/14/EF, herunder om beslutninger, der kan medføre betydelige ændringer i arbejdstilrettelæggelsen eller i kontraktlige forhold, med henblik på at nå en aftale om sådanne beslutninger. Desuden bør arbejdstagere, hvis tilgodehavender berøres af en rekonstruktionsplan, i henhold til nærværende direktiv have ret til at stemme om planen. Med henblik på afstemningen om en rekonstruktionsplan bør medlemsstaterne kunne beslutte at placere arbejdstagerne i en anden klasse end andre kreditorer.
- (63) Judicielle eller administrative myndigheder bør kun træffe afgørelse om en værdiansættelse af en virksomhed enten i likvidationsfasen eller i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke blev stadfæstet, hvis en berørt part, der ikke samtykker, gør indsigelse mod rekonstruktionsplanen. Dette bør ikke forhindre medlemsstaterne i at foretage værdiansættelser i anden sammenhæng i henhold til national ret. En sådan afgørelse bør dog også kunne bestå i en godkendelse af en værdiansættelse foretaget af en sagkyndig eller en værdiansættelse, som skyldner eller en anden part har fremlagt i sagen på et tidligere tidspunkt. Hvis der træffes afgørelse om at foretage en værdiansættelse, bør medlemsstaterne kunne fastsætte særlige bestemmelser, som er adskilt fra den almindelige civile retspleje, for værdiansættelse i tilfælde af rekonstruktion med henblik på at sikre, at den foretages hurtigt. Intet i dette direktiv bør berøre bevisbyrdereglerne i henhold til national ret i tilfælde af en værdiansættelse.
- (64) En rekonstruktionsplans bindende virkning bør være begrænset til de berørte parter, der har deltaget i vedtagelsen af planen. Medlemsstaterne bør kunne bestemme, hvad det indebærer for en kreditor at deltage, herunder i tilfælde af ukendte kreditorer eller kreditorer for fremtidige fordringer. Medlemsstater bør f.eks. kunne beslutte, hvordan kreditorer, der er blevet underrettet på korrekt vis, men som ikke har deltaget i procedurerne, skal håndteres.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

⁽¹³⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT L 283 af 28.10.2008, s. 36).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28).

- (65) Interesserede berørte parter bør kunne påklage en administrativ myndigheds afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterne bør også kunne indføre en mulighed for at påklage en judiciell myndigheds afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan. For at sikre, at planen er effektiv, mindske usikkerheden og undgå unødige forsinkelser bør klager dog som hovedregel ikke have opsættende virkning og derfor ikke være til hinder for gennemførelsen af rekonstruktionsplanen. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte og begrænse begrundelserne for en klage. Hvis afgørelsen om planens stadfæstelse påklages, bør medlemsstaterne kunne tillade den judicielle myndighed at udstede en foreløbig eller kortfattet afgørelse, der beskytter gennemførelsen og anvendelsen af planen mod konsekvenserne af, at den verserende klage tages til følge. Hvis en klage tages til følge, bør de judicielle eller administrative myndigheder have mulighed for som et alternativ til omstødelse af planen at overveje muligheden for at ændre planen, hvis medlemsstaterne giver mulighed herfor, samt at stadfæste planen uden ændringer. Eventuelle ændringer af planen bør kunne foreslås af parterne eller sættes til afstemning af parterne på eget initiativ eller efter anmodning fra den judicielle myndighed. Medlemsstaterne kunne også yde kompensation for økonomisk tab til den part, hvis klage tages til følge. National ret bør kunne håndtere en potentiel ny suspension eller forlængelse af suspensionen, hvis den judicielle myndighed beslutter, at klagen har opsættende virkning.
- (66) En rekonstruktionsplans succes afhænger ofte af, om der ydes finansiel bistand til skyldner til at støtte dels virksomhedens drift under rekonstruktionsforhandlingerne, dels gennemførelsen af rekonstruktionsplanen efter stadfæstelsen heraf. Finansiel bistand bør forstås i bred forstand, herunder ydelse af penge eller garantier fra tredjemand og levering af materiel, lagerbeholdning, råvarer og forsyninger, f.eks. ved at indrømme skyldner en længere tilbagebetalingsperiode. Midlertidig finansiering og ny finansiering bør derfor være undtaget fra anfægtelsessøgsmål, der søger at erklære en sådan finansiering ugyldig, omstødelig eller umulig at håndhæve, som en handling til skade for kreditor Massen i forbindelse med senere insolvensprocedurer.
- (67) National insolvenslovgivning, der giver mulighed for anfægtelsessøgsmål mod midlertidig og ny finansiering, eller som bestemmer, at nye långivere kan pådrage sig civilretlige, forvaltningsretlige eller strafferetlige sanktioner for kreditgivning til skyldnere i finansielle vanskeligheder, kan bringe adgangen til den finansiering, der er nødvendig for en vellykket forhandling om og gennemførelse af en rekonstruktionsplan, i fare. Dette direktiv bør ikke berøre andre grunde til at erklære ny eller midlertidig finansiering ugyldig, omstødelig eller umulig at håndhæve eller til at udløse civilretligt, strafferetligt eller forvaltningsretligt ansvar for udbydere af sådan finansiering som fastsat i national ret. Sådanne andre grunde kan bl.a. omfatte svig, ond tro eller et særligt forhold mellem parterne, der kan være forbundet med en interessekonflikt, såsom i tilfælde af dispositioner mellem nærtstående parter eller mellem aktionærene og virksomheden, og dispositioner, hvor en part har modtaget værdier eller sikkerhedsstillelse uden at have ret til det på dispositionstidspunktet eller med hensyn til den måde, det er foregået på.
- (68) Ved ydelse af midlertidig finansiering ved parterne ikke, om rekonstruktionsplanen i sidste ende vil blive stadfæstet eller ej. Medlemsstaterne bør derfor ikke være forpligtet til at begrænse beskyttelsen af midlertidig finansiering til tilfælde, hvor planen vedtages af kreditorer eller stadfæstes af en judiciell eller administrativ myndighed. For at undgå et eventuelt misbrug er det kun finansiering, der er rimelig og umiddelbart nødvendig for fortsættelsen eller overlevelsen af skyldners virksomhed eller for at bevare eller forøge virksomhedens værdi i afventning af planens stadfæstelse, der bør beskyttes. Derudover bør dette direktiv ikke forhindre medlemsstaterne i at indføre en forudgående kontrolmekanisme for midlertidig finansiering. Medlemsstaterne bør kunne begrænse beskyttelsen af ny finansiering til tilfælde, hvor planen stadfæstes af en judiciell eller administrativ myndighed, og af midlertidig finansiering til tilfælde, hvor den er underlagt en forudgående kontrol. En forudgående kontrolmekanisme for midlertidig finansiering eller andre dispositioner kan udøves af en rekonstruktør, af et kreditorudvalg eller af en judiciell eller administrativ myndighed. Beskyttelse mod anfægtelsessøgsmål og beskyttelse mod personlig hæftelse er minimumsgarantier, der bør indrømmes ved midlertidig finansiering og ny finansiering. For at opmuntre nye långivere til at tage den øgede risiko ved at investere i en levedygtig skyldner i finansielle vanskeligheder kan der imidlertid være behov for yderligere incitamenter såsom i det mindste at prioritere sådan finansiering højere end usikrede krav i forbindelse med senere insolvensprocedurer.

- (69) For at fremme en kultur, som tilskynder til tidlig forebyggende rekonstruktion, er det ønskeligt, at dispositioner, der er rimelige og umiddelbart nødvendige for forhandlingerne om eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, også beskyttes mod anfægtelsessøgsmål i forbindelse med senere insolvensprocedurer. Judicielle eller administrative myndigheder bør, når de skal fastslå, om omkostninger og gebyrer er rimelige og umiddelbart nødvendige, f.eks. kunne tage hensyn til de prognoser og skøn, der er fremlagt for berørte parter, et kreditorudvalg, en rekonstruktør eller den judicielle eller administrative myndighed selv. Medlemsstaterne bør med henblik herpå også kunne kræve, at skyldner fremlægger og ajourfører relevante skøn. En sådan beskyttelse bør øge sikkerheden med hensyn til dispositioner med virksomheder, der vides at være i finansielle vanskeligheder, og fjerne kreditorers og investorers frygt for, at sådanne dispositioner eventuelt erklæres ugyldige, hvis rekonstruktionen mislykkes. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte et tidspunkt, før en procedure for forebyggende rekonstruktion indledes, og suspension af individuel kreditorforfølgning bevilges, fra hvilket gebyrer og omkostninger til forhandling, vedtagelse, stadfæstelse eller professionel rådgivning vedrørende rekonstruktionsplanen begynder at nyde beskyttelsen mod anfægtelsessøgsmål. I tilfælde af andre betalinger og udgifter og beskyttelse af betaling af arbejds løn kunne starttidspunktet herfor også være, når suspensionen bevilges, eller proceduren for den forebyggende rekonstruktion indledes.
- (70) For yderligere at fremme forebyggende rekonstruktion er det vigtigt at sikre, at virksomhedsledere ikke afskrækkes fra at foretage rimelige forretningsmæssige vurderinger eller tage rimelige forretningsmæssige risici, navnlig når dette ville forbedre mulighederne for rekonstruktion af potentielt levedygtige virksomheder. Hvis selskabet har finansielle vanskeligheder, bør dets ledelse tage skridt til at mindske tab og undgå insolvens, f. eks. søge professionel rådgivning, herunder om rekonstruktion og insolvens, f.eks. ved, hvor det er relevant, at anvende tidlige varslingsmekanismer, at beskytte virksomhedens aktiver for at maksimere værdien og undgå tab af vigtige aktiver, at se nærmere på virksomhedens struktur og funktioner for at undersøge levedygtigheden og mindske udgifterne, at afstå fra at udsætte virksomheden for typer af dispositioner, der kunne blive genstand for anfægtelsessøgsmål, medmindre der er en passende forretningsmæssig begrundelse, at fortsætte med at drive forretning under omstændigheder, hvor det er hensigtsmæssigt for at maksimere værdien som going concern, samt at forhandle med kreditorer og indlede procedurer til forebyggende rekonstruktion.
- (71) Hvis skyldner er tæt på insolvens, er det også vigtigt at beskytte kreditorers berettigede interesser mod ledelsesbeslutninger, der kan få indvirkning på skyldners bo, navnlig når sådanne beslutninger kan bevirke en yderligere mindskelse af værdien af den del af boet, der er tilgængelig til rekonstruktion eller udlodning til kreditorer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at virksomhedsledere under sådanne omstændigheder undgår forsætlige eller groft uagtsomme handlinger, der resulterer i en personlig gevinst på bekostning af interessenter, og at de undgår at godkende dispositioner til under markedsværdi eller tager skridt, der fører til, at der gives en urimelig fordel til en eller flere interessenter. Medlemsstaterne bør kunne gennemføre de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv ved at sikre, at judicielle eller administrative myndigheder, når de vurderer, om en ledelse skal drages til ansvar for ikke at have udvist rettidig omhu, tager dette direktivs regler om ledelsens pligter i betragtning. Dette direktiv tager ikke sigte på at skabe en rangorden mellem de forskellige parter, hvis interesser der skal tages behørigt hensyn til. Det bør dog stå medlemsstaterne frit for at fastsætte en sådan rangorden. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes nationale bestemmelser om beslutningsprocesserne i en virksomhed.
- (72) Iværksættere, der driver forretning eller virksomhed eller udøver et fag eller uafhængigt selvstændigt erhverv, kan risikere at blive insolvente. Forskellene mellem medlemsstaterne, hvad angår en ny chance, kan tilskynde svært gældstyngede eller insolvente iværksættere til at flytte en anden medlemsstat end den, hvor de er etableret, for at drage fordel af kortere gældssaneringsperioder eller gunstigere betingelser for gældssanering, hvilket fører til yderligere retsusikkerhed og yderligere omkostninger for kreditorerne, når de skal inddrive deres krav. Virkningerne af insolvens, navnlig den sociale stigmatisering, dens juridiske konsekvenser såsom udelukkelse af iværksættere fra at optage og drive erhvervs virksomhed og den forsatte manglende betalingsevne, afholder mange iværksættere fra at søge at starte virksomhed eller at opnå en ny chance, selv om alt tyder på, at der er større chancer for, at en iværksætter, der er blevet insolvent én gang, får bedre held med næste gang.

- (73) Der bør derfor tages skridt til at mindske de negative virkninger af overgældsætning eller insolvens for iværksættere, navnlig ved at muliggøre en fuld gældssanering efter en vis tid og ved at begrænse varigheden af afgørelser om udelukkelse fra udøvelse af erhvervsvirksomhed udstedt i forbindelse med en skyldners overgældsætning eller insolvens. Begrebet »insolvens« bør defineres i henhold til national ret, og det kan tage form af overgældsætning. Begrebet »iværksætter« som omhandlet i dette direktiv bør ikke berøre direktører eller bestyrelsesmedlemmer, som bør behandles i overensstemmelse med national ret. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, hvordan adgangen til gældssanering skal kunne opnås, herunder muligheden for at kræve, at skyldner anmoder om gældssanering.
- (74) Medlemsstaterne bør kunne give mulighed for at tilpasse insolvente iværksætteres tilbagebetalingsforpligtelser, når der er en betydelig ændring i deres finansielle situation, hvad enten den forbedres eller forværres. Dette direktiv bør ikke stille krav om, at en tilbagebetalingsplan, opnår støtte fra et flertal af kreditorerne. Medlemsstaterne bør kunne bestemme, at iværksættere ikke forhindres i at starte ny virksomhed inden for samme eller et andet område under gennemførelsen af tilbagebetalingsplanen.
- (75) En gældssanering bør være til rådighed i procedurer, der omfatter en tilbagebetalingsplan, realisering af aktiver eller en kombination heraf. I forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser bør medlemsstaterne kunne vælge frit mellem disse alternativer. Hvis der i henhold til national ret er mere end én procedure, der fører til gældssanering, til rådighed, bør medlemsstaterne sikre, at mindst én af disse procedurer giver insolvente iværksættere mulighed for at få en fuld gældssanering inden for en periode på højst tre år. I tilfælde af procedurer, der kombinerer realisering af aktiver og en tilbagebetalingsplan, bør gældssaneringsperioden påbegyndes senest den dato, hvor tilbagebetalingsplanen stadfæstes af en domstol, eller dens gennemførelse påbegyndes, f.eks. fra den første rate i henhold til tilbagebetalingsplanen, men den kan også begynde på et tidligere tidspunkt, såsom når der træffes en afgørelse om at indlede proceduren.
- (76) I procedurer, der ikke omfatter en tilbagebetalingsplan, bør gældssaneringsperioden indledes senest den dato, hvor afgørelsen om at indlede proceduren træffes af en judicial eller administrativ myndighed, eller på datoen for oprettelsen af det bo, der er under insolvensbehandling. Medlemsstaterne bør med henblik på beregning af gældssaneringsperiodens varighed i henhold til dette direktiv kunne fastsætte, at begrebet »indledning af proceduren« ikke omfatter foreløbige foranstaltninger såsom retsbevarende foranstaltninger eller udpegelse af en foreløbig insolvensbehandler, medmindre sådanne foranstaltninger giver mulighed for realisering af aktiver, herunder afhændelse og udlodning af aktiver til kreditorerne. Oprettelsen af det bo, der er under insolvensbehandling, bør ikke nødvendigvis indebære en formel afgørelse eller en formel stadfæstelse fra en judicial eller administrativ myndigheds side, hvis en sådan afgørelse ikke kræves i henhold til national ret, og kan bestå i forelæggelse af opgørelsen over aktiver og passiver.
- (77) Når det proceduremæssige spor, der fører til en gældssanering, indebærer en realisering af en iværksætters aktiver, bør medlemsstaterne ikke være forhindret i at fastsætte, at anmodningen om gældssanering behandles særskilt fra realiseringen af aktiverne, forudsat at en sådan anmodning udgør en integreret del af det proceduremæssige spor, der fører til gældssanering i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte bevisbyrde-reglerne, for at gældssaneringen kan fungere, hvilket betyder, at iværksættere bør kunne være retligt forpligtet til at godtgøre, at vedkommende overholder sine forpligtelser.
- (78) En fuld gældssanering eller ophævelse af udelukkelsen efter en periode på højst tre år er ikke egnet i alle tilfælde, hvorfor undtagelser fra denne regel, som er behørigt begrundede af årsager fastsat i national ret, eventuelt bør indføres. Sådanne undtagelser bør f.eks. indføres for tilfælde, hvor skyldner er uhæderlig eller har handlet i ond tro. Hvis iværksættere ikke er omfattet af en formodning om at være hæderlig og handle i god tro i henhold til national ret, bør bevisbyrden for, at de er hæderlige og handler i god tro, ikke gøre det unødigt vanskeligt eller byrdefuldt for dem at blive genstand for proceduren.

- (79) Ved bestemmelsen af, om en iværksætter har været uhæderlig, kan de judicielle eller administrative myndigheder eventuelt tage hensyn til omstændigheder såsom: gældens karakter og omfang, tidspunktet for gældsstiftelsen, iværksætterens indsats for at betale gælden og overholde retlige forpligtelser, herunder krav om offentlig licens og behovet for korrekt bogføring, tiltag fra iværksætterens side for at modarbejde regres fra kreditorer, opfyldelse af forpligtelser ved sandsynlighed for insolvens, som påhviler de iværksættere, der er direktører i et selskab, samt overholdelse af Unionens og national konkurrencelovgivning og arbejdsret. Undtagelser bør også kunne indføres, hvis iværksætteren ikke har opfyldt visse retlige forpligtelser, herunder forpligtelser til at maksimere udbyttet til kreditorer, hvilket kan tage form af en generel forpligtelse til at generere indkomst eller aktiver. Der bør desuden kunne indføres særlige undtagelser, hvis det er nødvendigt for at sikre balancen mellem skyldners rettigheder og en eller flere kreditors rettigheder, såsom hvis kreditor er en fysisk person, som har behov for større beskyttelse end skyldner.
- (80) En undtagelse kan også være begrundet, når omkostningerne i forbindelse med den procedure, der fører til gældssanering, herunder vederlag til judicielle og administrative myndigheder og sagsbehandlerne, ikke dækkes. Medlemsstaterne bør også kunne fastsætte, at fordelene ved fuld gældssanering kan tilbagekaldes, f. eks. hvis skyldners økonomiske situation forbedres betydeligt på grund af uforudsete omstændigheder, såsom hvis skylder vinder i et lotteri eller kommer i besiddelse af en arv eller gave. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at indføre yderligere undtagelser under nærmere fastsatte omstændigheder, og når det er behørigt begrundet.
- (81) Når der er en behørigt begrundet årsag i henhold til national ret, kan det være hensigtsmæssigt at begrænse muligheden for gældssanering til visse gældskategorier. Medlemsstaterne bør kun kunne udelukke sikret gæld fra muligheden for gældssanering op til værdien af sikkerhedsstillelsen som fastsat i national ret, mens resten af gælden bør behandles som usikret gæld. Medlemsstaterne bør kunne udelukke yderligere gældskategorier, når det er behørigt begrundet.
- (82) Medlemsstaterne bør kunne bestemme, at judicielle eller administrative myndigheder enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en person med en berettiget interesse kan kontrollere, om iværksætterne har opfyldt betingelserne for at opnå en fuld gældssanering.
- (83) Hvis en iværksætters tilladelse eller licens til at udøve et bestemt fag, drive en bestemt virksomhed eller forretning eller udøve et bestemt erhverv er blevet nægtet eller tilbagekaldt som følge af en udelukkelse fra udøvelse af erhvervsvirksomhed, bør dette direktiv ikke forhindre medlemsstaterne i at kræve, at iværksætteren indgiver en ansøgning om en ny tilladelse eller licens, når udelukkelsesperioden er udløbet. Når en medlemsstatsmyndighed vedtager en afgørelse vedrørende en aktivitet, der specifikt er ført tilsyn med, bør den også, selv efter udelukkelsesperioden er udløbet, kunne tage hensyn til, at den insolvente iværksætter har opnået gældssanering i overensstemmelse med dette direktiv.
- (84) Personlig og erhvervsmæssig gæld, som ikke med rimelighed kan adskilles, f.eks. hvor et aktiv anvendes såvel som led i iværksætterens erhvervsmæssige virksomhed som uden for denne virksomhed, bør behandles i en enkelt procedure. Hvis medlemsstaterne fastsætter, at sådan gæld er omfattet af forskellige insolvensprocedurer, er det nødvendigt at koordinere disse procedurer. Dette direktiv bør ikke berøre muligheden for, at medlemsstaterne vælger at behandle en iværksætters samlede gæld i en enkelt procedure. Medlemsstater, der tillader iværksættere at fortsætte deres virksomhed for egen regning under insolvensbehandlinger, bør ikke forhindres i at fastsætte, at sådanne iværksættere kan gøres til genstand for en ny insolvensbehandling, hvis en sådan fortsat virksomhed bliver insolvent.
- (85) Det er nødvendigt at fastholde og øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden i procedurerne med hensyn til levering af resultater, der er gunstige for bevarelsen af virksomheder og for, at iværksættere kan gives en ny chance, eller som muliggør en effektiv likvidation af ikkelevedygtige virksomheder. Det er også nødvendigt at afkorte de uforholdsmæssigt lange insolvensprocedurer i mange medlemsstater, der resulterer i retsuisikkerhed for kreditorer og investorer og lave inddrivelsesrater. I betragtning af de mekanismer for forstærket samarbejde mellem retter og sagsbehandlere i grænsoverskridende sager, der blev indført i henhold til forordning (EU) 2015/848, er det desuden nødvendigt, at alle involverede aktørers faglighed bringes op på et ensartet højt niveau i hele Unionen. For at nå disse mål bør medlemsstaterne sikre, at medlemmerne af de judicielle og administrative organer, der beskæftiger sig med procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering, er passende uddannet og har den fornødne ekspertise i forhold til deres ansvarsområder. Sådanne passende uddannelse og ekspertise kan eventuelt også erhverves under udøvelsen af hvervets som medlem af en juridicel eller administrativ myndighed eller, inden udnævnelsen til et sådant hverv, under udøvelsen af andre relevante hverv.

- (86) Sådan træning og uddannelse bør gøre det muligt effektivt at træffe afgørelser, der potentielt kan have betydelige økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser, og bør ikke forstås således, at medlemmer af en judiciel myndighed udelukkende skal behandle spørgsmål om rekonstruktion, insolvens og gældssanering. Medlemsstaterne bør sikre, at procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering kan håndteres effektivt og hurtigt. Oprettelsen af specialiserede domstole eller afdelinger eller udnævnelse af specialiserede dommere i overensstemmelse med national ret samt en koncentration af jurisdiktion hos et begrænset antal judicielle eller administrative myndigheder vil være effektive midler til at nå målene om retssikkerhed og effektive procedurer. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at kræve, at procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering prioriteres frem for andre procedurer.
- (87) Medlemsstaterne bør også sikre, at sagsbehandlere inden for rekonstruktion, insolvens og gældssanering, som udpeges af judicielle eller administrative myndigheder («sagsbehandlere»), er passende uddannet, udpeges på gennemsigtig vis under behørig hensyntagen til behovet for at sikre effektive procedurer, kontrolleres i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udfører deres opgaver med integritet. Det er vigtigt, at sagsbehandlere følger standarder for sådanne opgaver, såsom at de opnår forsikring for erhvervsansvar. Passende uddannelse, kvalifikationer og ekspertise for sagsbehandlere kan også være erhvervet under udøvelsen af deres erhverv. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til selv at sørge for den nødvendige uddannelse, men denne kan leveres af f.eks. faglige sammenslutninger eller andre organer. Insolvensbehandlere som defineret i forordning (EU) 2015/848 bør være omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde.
- (88) Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstaterne i at fastsætte, at sagsbehandleren vælges af en skyldner, kreditorer eller et kreditorudvalg fra en liste eller en pulje, der er forhåndsgodkendt af en judiciel eller administrativ myndighed. Når sagsbehandleren vælges, kan skyldner, kreditorerne eller kreditorudvalget gives en skønsmargin for så vidt angår sagsbehandlerens ekspertise og erfaring i almindelighed og kravene i den konkrete sag. Skyldnere, som er fysiske personer, kan helt fritages for en sådan forpligtelse. I sager med grænseoverskridende elementer bør der ved udpegelsen af sagsbehandleren bl.a. tages hensyn til sagsbehandlerens evne til at opfylde forpligtelserne til i henhold til forordning (EU) 2015/848 at kommunikere og samarbejde med udenlandske insolvensbehandlere og judicielle og administrative myndigheder fra andre medlemsstater samt vedkommendes menneskelige og administrative ressourcer til at håndtere potentielt komplekse sager. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at fastsætte, at en sagsbehandler vælges ved en anden metode såsom tilfældig udvælgelse ved et softwareprogram, forudsat at det sikres, at der ved anvendelse af disse metoder tages behørigt hensyn til sagsbehandlerens erfaring og ekspertise. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, hvordan der gøres indsigelse mod udvælgelsen eller udpegelsen af en sagsbehandler eller anmodes om, at sagsbehandleren erstattes af en anden, f. eks. via et kreditorudvalg.
- (89) Sagsbehandlere bør underlægges tilsyns- og reguleringsmekanismer, hvilket bør omfatte effektive foranstaltninger vedrørende ansvaret hos sagsbehandlere, der har forsømt deres pligter, såsom: en nedsættelse af en sagsbehandlers vederlag, udelukkelse fra listen eller puljen med sagsbehandlere, der kan udpeges i insolvenssager, og, hvis det er relevant, disciplinære, administrative eller strafferetlige sanktioner. Sådanne tilsyns- og reguleringsmekanismer bør ikke berøre bestemmelser i national ret om civilretligt erstatningsansvar ved tilsidesættelse af kontraktlige forpligtelser eller forpligtelser uden for kontrakt. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at oprette specifikke myndigheder eller organer. Medlemsstaterne bør sikre, at oplysninger om de myndigheder eller organer, der udøver tilsyn med sagsbehandlere, er offentligt tilgængelige. F.eks. bør en simpel henvisning til den judicielle eller administrative myndighed være tilstrækkelig oplysning. Sådanne standarder bør i princippet kunne nås, uden at der er behov for at skabe nye erhverv eller kvalifikationer i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør kunne udvide bestemmelserne om uddannelse af og kontrol med sagsbehandlere til også at omfatte andre sagsbehandlere, som ikke er dækket af dette direktiv. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte, at tvister vedrørende vederlag til sagsbehandlere skal prioriteres frem for andre procedurer.
- (90) For yderligere at afkorte procedurernes varighed, lette bedre deltagelse af kreditorer i procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og sikre ensartede vilkår for kreditorer, uanset hvor de befinder sig i Unionen, bør medlemsstaterne indføre bestemmelser, der giver skyldnere, kreditorer, sagsbehandlere samt judicielle og administrative myndigheder mulighed for at anvende elektroniske kommunikationsmidler. Det bør således være muligt, at proceduremæssige skridt, såsom kreditorers anmeldelse af krav, underretning af kreditorer eller indgivelse af indsigelser og klager, kan foretages ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at underretninger af kreditor kun kan foretages elektronisk, hvis den pågældende kreditor tidligere har samtykket til anvendelse af elektronisk kommunikation.

- (91) Parterne i procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering bør ikke være forpligtet til at anvende elektroniske kommunikationsmidler, hvis sådan anvendelse ikke er obligatorisk i henhold til national ret, uden at dette dog forhindrer medlemsstaterne i at indføre et obligatorisk system til elektronisk indgivelse og forkyndelse af dokumenter i procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering. Medlemsstaterne bør selv kunne vælge de elektroniske kommunikationsmidler. Eksempler på sådanne midler kan omfatte et specifikt system til elektronisk overførsel af sådanne dokumenter eller brug af e-mail, uden at dette forhindrer medlemsstaterne i at indføre funktioner til at sikre sikker elektronisk overførsel, såsom elektronisk signatur eller tillidstjenester, såsom elektroniske leveringstjenester, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽¹⁷⁾.
- (92) Det er vigtigt at indsamle pålidelige og sammenlignelige data om resultaterne af procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering for at kunne overvåge gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv. Derfor bør medlemsstaterne indsamle og aggregere data, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre en nøjagtig vurdering af, hvordan direktivet fungerer i praksis, og meddele Kommissionen disse data. Den meddelelsesformular, der skal anvendes til overførsel af sådanne data til Kommissionen, bør udformes af Kommissionen bistået af et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁸⁾. Formularen bør omfatte en liste over de vigtigste resultater af procedurerne, som er fælles for alle medlemsstaterne. I forbindelse med eksempelvis en rekonstruktionsprocedure kunne de vigtigste resultater være følgende: planen stadfæstes af en domstol, planen stadfæstes ikke af en domstol, rekonstruktionsprocedurer bliver til likvidationsprocedurer eller lukkes, fordi der blev indledt en likvidationsprocedure, inden planen blev stadfæstet af en domstol. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fremlægge en opdeling efter typer af resultater af de procedurer, der afsluttes, før relevante foranstaltninger er truffet, men kan i stedet oplyse ét samlet tal for alle procedurer, som erklæres uantagelige til behandling, afvises eller trækkes tilbage, inden de indledes.
- (93) Meddelelsesformularen bør indeholde en liste med valgmuligheder, som medlemsstaterne kan tage i betragtning, når de fastslår en skyldners størrelse, med henvisning til et eller flere af elementerne i definitionen af SMV'er og store virksomheder, og som er de fælles for alle medlemsstater. Listen bør omfatte muligheden for at fastslå en skyldners størrelse alene på grundlag af antallet af arbejdstagere. Formularen bør: definere elementerne gennemsnitsomkostninger og gennemsnitlig inddrivelsesrate, som medlemsstaterne bør kunne indsamle data om på frivillig basis, give vejledning om forhold, som kan tages i betragtning, når medlemsstaterne gør brug af en stikprøveudtagningsmetode, f.eks. stikprøvernes størrelse for at sikre, at de er repræsentative med hensyn til geografisk fordeling, skyldners størrelse og branche, og give medlemsstaterne mulighed for at give eventuelle yderligere tilgængelige oplysninger, f.eks. om den samlede størrelse af skyldners aktiver og passiver.
- (94) Stabiliteten på finansmarkederne afhænger i høj grad af aftaler om finansiel sikkerhed, navnlig når sikkerheden stilles i forbindelse med deltagelse i udpegede systemer eller i centralbanktransaktioner, og når der gives marginer til centrale modparter. Eftersom værdien af finansielle instrumenter, der stilles som sikkerhed, kan være meget ustabil, er det vigtigt at realisere deres værdi hurtigt, inden den falder. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ⁽¹⁹⁾ og 2002/47/EF ⁽²⁰⁾ og forordning (EU) nr. 648/2012 bør derfor finde anvendelse uanset bestemmelserne i nærværende direktiv. Medlemsstaterne bør kunne undtage nettingaftaler, herunder close-out-netting, fra virkningerne af suspension af individuel kreditorforfølgning, selv under omstændigheder, hvor de ikke er omfattet af direktiv 98/26/EF og 2002/47/EF og forordning (EU) nr. 648/2012, hvis sådanne aftaler er kan håndhæves i henhold til lovgivningen i den relevante medlemsstat, selv om der indledes insolvensbehandling.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklings-systemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

Dette kan være tilfældet for et betydeligt antal masteraftaler, der anvendes bredt på finans-, energi- og råvaremarkederne, både af ikkefinansielle og finansielle modparter. Sådanne aftaler reducerer systemiske risici, navnlig på derivatmarkederne. De kunne derfor undtages fra de restriktioner, som insolvenslovgivningen pålægger gensidigt bebyrdende aftaler. Medlemsstaterne bør derfor også have mulighed for at undtage lovbestemte netting-aftaler fra virkningerne af suspension af individuel kreditorforfølgning, herunder close-out-netting-aftaler, som er gældende på tidspunktet for indledning af insolvensbehandling. Det beløb, der hidrører fra dispositioner i forbindelse med netting-aftaler, herunder close-out-netting-aftaler, bør imidlertid være omfattet af suspensionen af individuel kreditorforfølgning.

- (95) Medlemsstater, der er parter i konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr undertegnet i Cape Town den 16. november 2001 og dennes protokoller, bør fortsat kunne opfylde deres eksisterende internationale forpligtelser. Dette direktivs bestemmelser vedrørende rammer for forebyggende rekonstruktion bør finde anvendelse med de undtagelser, der er nødvendige for at sikre, at anvendelsen af disse bestemmelser ikke berører anvendelsen af nævnte konvention og protokollerne dertil.
- (96) Effektiviteten i processen for vedtagelse og gennemførelse af rekonstruktionsplanen bør ikke bringes i fare af selskabsret. Medlemsstaterne bør derfor kunne fravige kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽²¹⁾ angående forpligtelserne til at indkalde til generalforsamling og til fortrinsvis at tilbyde aktierne til eksisterende aktionærer i det omfang og den periode, det er nødvendigt for at sikre, at aktionærer ikke forpurrer rekonstruktionsbestrebelse ved at misbruge deres rettigheder i henhold til nævnte direktiv. For eksempel kan medlemsstaterne være nødt til at fravige forpligtelsen til at indkalde til en generalforsamling af aktionærer eller til at fravige de normale perioder, i tilfælde hvor ledelsen omgående skal træffe foranstaltninger til at beskytte virksomhedens aktiver, f.eks. ved at anmode om suspension af individuel kreditorforfølgning, og hvis der er betydelige og pludselige tab på den tegnede kapital og sandsynlighed for insolvens. Undtagelser fra selskabsret kan også være påkrævet, når rekonstruktionsplanen foreskriver udstedelse af nye aktier, som kan tilbydes med forkøbsret til kreditorer som konvertering af gæld til aktier, eller nedsættelse af beløbet for den tegnede kapital i tilfælde af overførsel af dele af virksomheden. Sådanne undtagelser bør være tidsbegrænsede, i det omfang medlemsstaterne anser sådanne undtagelser for nødvendige for oprettelsen af en ramme for forebyggende rekonstruktion. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til helt eller delvis at fravige selskabsret for en ubestemt eller en begrænset periode, hvis de sikrer, at deres selskabsretlige krav ikke bringer rekonstruktionsprocessens effektivitet i fare, eller hvis medlemsstaterne har indført andre lige så effektive midler til at sikre, at aktionærerne ikke lægger urimelige hindringer i vejen for vedtagelsen eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, der kan genoprette virksomhedens levedygtighed. I denne forbindelse bør medlemsstaterne lægge særlig vægt på effektiviteten i bestemmelserne om suspension af individuel kreditorforfølgning og stadfæstelse af rekonstruktionsplanen, hvilket ikke bør bringes ubehørigt i fare af indkaldelser til eller resultaterne af generalforsamlinger. Direktiv (EU) 2017/1132 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Medlemsstaterne bør have en skønsmargin til at vurdere, hvilke undtagelser der er nødvendige inden for rammerne af national selskabsret for effektivt at gennemføre nærværende direktiv, og bør også kunne fastsætte tilsvarende undtagelser fra direktiv (EU) 2017/1132 i tilfælde af insolvensbehandling, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, men giver mulighed for, at der træffes rekonstruktionsforanstaltninger.
- (97) Hvad angår udarbejdelse og senere ændringer af datameddelelsesformularen, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (98) Kommissionen bør foretage en undersøgelse for at evaluere, om det er nødvendigt at fremsætte lovgivningsforslag til at håndtere insolvens hos personer, som ikke driver forretning eller virksomhed eller udøver et fag eller erhverv, og som i deres egenskab af forbrugere i god tro enten midlertidigt eller permanent ikke er i stand til at betale deres gæld, efterhånden som den forfalder. En sådan undersøgelse bør udrede, om der er behov for at beskytte adgang til basale varer og tjenesteydelser for disse personer for at sikre, at de nyder godt af anstændige levevilkår.
- (99) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Hvad angår dette direktiv, finder lovgiver det berettiget at oversende sådanne dokumenter.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

⁽²²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(100) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi forskelle mellem de nationale rekonstruktions- og insolvensrammer fortsat vil skabe hindringer for kapitalens frie bevægelighed og etableringsfriheden, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(101) Den Europæiske Centralbank afgav udtalelse den 7. juni 2017 ⁽²³⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved dette direktiv fastsættes der bestemmelser om:

- a) rammer for forebyggende rekonstruktion, der står til rådighed for skyldnere i finansielle vanskeligheder med sandsynlighed for insolvens, med henblik på at afværge insolvensen og sikre skyldners levedygtighed
- b) procedurer for gældssanering af insolvente iværksættere og
- c) foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på procedurer som omhandlet i stk. 1, der omfatter skyldnere, som er:

- a) forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1) og 4), i direktiv 2009/138/EF
- b) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) investeringsselskaber eller kollektive investeringsordninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 7), i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) centrale modparter som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- e) værdipapircentraler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 909/2014
- f) andre finansieringsinstitutter og enheder, der er anført i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU
- g) offentlige organer i henhold til national ret og
- h) fysiske personer, som ikke er iværksættere.

3. Medlemsstaterne kan udelukke de i stk. 1 omhandlede procedurer, der vedrører skyldnere, der er andre finansielle enheder end de i stk. 2 omhandlede, og som yder finansielle tjenester, der er omfattet af særordninger, under hvilke de nationale tilsyns- eller afviklingsmyndigheder har vidtgående indgrebsbeføjelser svarende til dem, der i EU-retten og national ret er fastsat vedrørende de i stk. 2 omhandlede finansielle enheder, fra dette direktivs anvendelsesområde. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse særordninger.

4. Medlemsstaterne kan udvide anvendelsen af de i stk. 1, litra b), omhandlede procedurer til at omfatte insolvente fysiske personer, som ikke er iværksættere.

Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af stk. 1, litra a), til juridiske personer.

⁽²³⁾ EUT C 236 af 21.7.2017, s. 2.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at følgende fordringer er udelukket fra eller ikke berøres af de i stk. 1, litra a), omhandlede rammer for forebyggende rekonstruktion:
- nuværende eller tidligere arbejdstageres eksisterende og fremtidige tilgodehavender
 - underholdskrav, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, forælder-barn-forhold, ægteskab eller svogerskab, eller
 - fordringer som følge af skyldners erstatningsansvar uden for kontraktforhold.
6. Medlemsstaterne sikrer, at rammerne for forebyggende rekonstruktion ikke påvirker optjente arbejdsmarkedspensionsrettigheder.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
- »rekonstruktion«: foranstaltninger med sigte på at rekonstruere skyldners virksomhed, som indebærer en ændring af sammensætningen af, vilkårene for eller strukturen i skyldners aktiver og passiver eller af enhver anden del af skyldners kapitalstruktur, såsom salg af aktiver eller dele af virksomheden og, hvis dette er foreskrevet i national ret, frasalg af virksomheden som en going concern samt eventuelle nødvendige driftsændringer, eller en kombination af disse elementer
 - »berørte parter«: kreditorer, herunder, hvis det er relevant i henhold til national ret, arbejdstagere, eller kreditorklasser og, hvis det er relevant i henhold til national ret, kapitalejere, hvis fordringer henholdsvis interesser berøres direkte af en rekonstruktionsplan
 - »kapitalejer«: en person, som har en ejendomsinteresse i en skyldner eller en skyldners virksomhed, herunder en aktionær, for så vidt den pågældende person ikke er kreditor
 - »suspension af individuel kreditorforfølgning«: en af en judicial eller administrativ myndighed meddelt eller på lov støttet midlertidig suspension af en kreditors ret til at fuldbyrde et krav mod en skyldner og, hvis dette er foreskrevet i national ret, mod en tredjepartssikkerhedsstiller i forbindelse med en retslig, administrativ eller anden procedure eller af retten til at beslaglægge eller udenretsligt at realisere skyldners aktiver eller virksomhed
 - »gensidigt bebyrdende aftale«: en aftale mellem en skyldner og en eller flere kreditorer, i henhold til hvilken der stadig påhviler parterne forpligtelser på det tidspunkt, hvor suspension af individuel kreditorforfølgning meddeles eller anvendes
 - »kriteriet om kreditorernes bedste interesse«: et kriterium, der er opfyldt, hvis ingen kreditor, der ikke samtykker, vil blive stillet ringere i en rekonstruktionsplan, end en sådan kreditor ville blive, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation i henhold til national ret var blevet anvendt, enten i tilfælde af likvidation, uanset om der er tale om en gradvis afvikling eller frasalg som en going concern, eller i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke var blevet stadfæstet
 - »ny finansiering«: enhver ny finansiel bistand, der tilvejebringes af en eksisterende eller ny kreditor for at gennemføre en rekonstruktionsplan, og som er omfattet af den pågældende rekonstruktionsplan
 - »midlertidig finansiering«: enhver ny finansiel bistand, der tilvejebringes af en eksisterende eller ny kreditor, og som mindst omfatter finansiel bistand under suspension af individuel kreditorforfølgning og er rimelig og umiddelbart nødvendig for, at skyldners virksomhed kan fortsætte sin drift eller for at bevare eller øge værdien af denne virksomhed
 - »iværksætter«: en fysisk person, som driver forretning eller virksomhed eller udøver et fag eller erhverv
 - »fuld gældssanering«: det forhold, at håndhævelse over for iværksættere af deres udestående gæld omfattet af gældssanering udelukkes, eller at udestående gæld omfattet af gældssanering som sådan bortfalder, som led i en procedure, der kan omfatte realisering af aktiver eller en tilbagebetalingsplan eller begge
 - »tilbagebetalingsplan«: et betalingsprogram for den insolvente iværksætter for betaling af bestemte beløb på bestemte datoer til kreditorer eller en periodisk overførsel til kreditorer af en vis del af iværksætterens disponible indkomst i løbet af gældssaneringsperioden

- 12) »rekonstruktør«: en person eller et organ, som er udpeget af en judicial eller administrativ myndighed med henblik på at varetage navnlig en eller flere af følgende opgaver:
- at bistå skyldner eller kreditorerne i udarbejdelsen af eller forhandlingerne om en rekonstruktionsplan
 - at føre tilsyn med skyldners aktivitet under forhandlingerne om en rekonstruktionsplan og rapportere til en judicial eller administrativ myndighed
 - at overtage den delvise kontrol over skyldners aktiver eller anliggender under forhandlingerne.
2. I dette direktiv forstås følgende begreber som defineret i henhold til national ret:
- insolvens
 - sandsynlighed for insolvens
 - mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«).

Artikel 3

Tidlig varsling og adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at skyldnere har adgang til en eller flere klare og gennemsigtige tidlige varslingsmekanismer, som kan afsløre forhold, der kan give anledning til sandsynlighed for insolvens, og som kan indikere over for dem, at det er nødvendigt straks at træffe foranstaltninger.

Med henblik på første afsnit kan medlemsstaterne gøre brug af ajourførte IT-teknologier til meddelelser og kommunikation.

2. Tidlige varslingsmekanismer kan omfatte følgende:

- varslingsmekanismer, når skyldner ikke har foretaget visse typer betalinger
- rådgivningstjenester fra offentlige eller private organisationer
- motivationsfremmende foranstaltninger i henhold til national ret for tredjeparter med relevante oplysninger om skyldner såsom revisorer samt skatte- og socialsikringsmyndigheder til at gøre skyldner opmærksom på en negativ udvikling.

3. Medlemsstaterne sørger for, at skyldnere og arbejdstagerrepræsentanter har adgang til relevante og ajourførte oplysninger om de tilgængelige tidlige varslingsmekanismer samt om procedurerne og foranstaltningerne vedrørende rekonstruktion og gældssanering.

4. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om adgang til tidlige varslingsmekanismer er offentligt tilgængelige online, og at de, navnlig for SMV'er, er let tilgængelige og præsenteres på en brugervenlig måde.

5. Medlemsstaterne kan yde støtte til arbejdstagerrepræsentanter i forbindelse med vurderingen af skyldners økonomiske situation.

AFSNIT II

RAMMER FOR FOREBYGGENDE REKONSTRUKTION

KAPITEL 1

Adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion

Artikel 4

Adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skyldner ved sandsynlighed for insolvens har adgang til en ramme for forebyggende rekonstruktion, som sætter skyldner i stand til at gennemføre en rekonstruktion, med henblik på at afværge insolvens og sikre levedygtighed, uden at det berører andre løsninger for at undgå insolvens, og dermed beskytte arbejdspladser og opretholde erhvervsaktiviteten.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at skyldnere, der er dømt for alvorlige overtrædelser af regnskabsmæssige eller bogføringsmæssige forpligtelser i henhold til national ret, først kan få adgang til en ramme for forebyggende rekonstruktion, efter de pågældende skyldnere har truffet fyldestgørende foranstaltninger til at afhjælpe de forhold, der gav anledning til dommen, med henblik på at give kreditorerne de oplysninger, de behøver for at kunne træffe en beslutning under rekonstruktionsforhandlingerne.

3. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre en levedygtighedstest i henhold til national ret, forudsat at en sådan test har til formål at udelukke skyldnere uden udsigt til at opnå levedygtighed, og at den kan gennemføres uden at være til skade for skyldners aktiver.

4. Medlemsstaterne kan begrænse det antal gange, en skyldner inden for en bestemt periode kan få adgang til en ramme for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv.

5. Rammen for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv kan bestå i en eller flere procedurer, foranstaltninger eller bestemmelser, hvoraf nogle kan gennemføres udenretsligt, uden at dette berører eventuelle andre rammer for rekonstruktion i henhold til national ret.

Medlemsstaterne sikrer, at en sådan ramme for rekonstruktion giver skyldnere og berørte parter de i dette afsnit fastsatte rettigheder og garantier på en sammenhængende måde.

6. Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser, som begrænser inddragelsen af en judiciel eller administrativ myndighed i rammer for forebyggende rekonstruktion til tilfælde, hvor den er nødvendig og forholdsmæssig, samtidig med at det sikres, at berørte parter og relevante interessenters rettigheder beskyttes.

7. Skyldnere skal på begæring have adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv.

8. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at rammer for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv er tilgængelige på anmodning fra kreditorer og arbejdstagerrepræsentanter med skyldners samtykke. Medlemsstaterne kan begrænse dette krav om opnåelse af skyldners samtykke til tilfælde, hvor skyldnerne er SMV'er.

KAPITEL 2

Lettelse af forhandlinger om forebyggende rekonstruktionsplaner

Artikel 5

Skyldners bevarelse af rådighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skyldner, der bliver genstand for en procedure for forebyggende rekonstruktion, bevarer fuld eller i det mindste delvis kontrol over sine aktiver og sin virksomheds daglige drift.

2. Om nødvendigt træffes beslutningen om den judicielle eller administrative myndigheds udpegelse af en rekonstruktør fra sag til sag, undtagen under visse omstændigheder, hvor medlemsstaterne kan kræve, at udpegelse af en sådan rekonstruktør er obligatorisk i alle tilfælde.

3. Medlemsstaterne fastsætte, at der udpeges en rekonstruktør til at bistå skyldner og kreditorerne i forhandlingerne om og udarbejdelsen af planen i mindst følgende tilfælde:

- a) hvis en generel suspension af individuel kreditorforfølgning i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, bevilges af en judiciel eller administrativ myndighed, og den judicielle eller administrative myndighed beslutter, at en sådan rekonstruktør er nødvendig for at beskytte parternes interesser
- b) hvis rekonstruktionsplanen skal stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed ved gennemtvungelse over for alle kreditorklasser efter artikel 11, eller
- c) hvis skyldner eller et flertal af kreditorerne anmoder herom, forudsat at omkostningerne i forbindelse med rekonstruktøren afholdes af kreditorerne i sidstnævnte tilfælde.

Artikel 6

Suspension af individuel kreditorforfølgning

1. Medlemsstaterne sørger for, at skyldner kan opnå suspension af individuel kreditorforfølgning for at understøtte forhandlingerne om en rekonstruktionsplan som led i en ramme for forebyggende rekonstruktion.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at de judicielle eller administrative myndigheder kan afvise at indrømme suspension af individuel kreditorforfølgning, hvis en sådan suspension ikke er nødvendig, eller hvis den ikke ville opfylde formålet i første afsnit.

2. Uden at dette berører stk. 4 og 5, sikrer medlemsstaterne, at suspension af individuel kreditorforfølgning kan omfatte alle typer af krav, herunder sikrede krav og privilegerede fordringer.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at suspension af individuel kreditorforfølgning kan gælde generelt og omfatte alle kreditorer eller kan være begrænset og omfatte en eller flere individuelle kreditorer eller kategorier af kreditorer.

Hvis en suspension er begrænset, finder suspensionen kun anvendelse på de kreditorer, der er blevet underrettet om forhandlinger som omhandlet i stk. 1 om rekonstruktionsplanen eller suspensionen i overensstemmelse med national ret.

4. Medlemsstaterne kan udelukke bestemte fordringer eller kategorier af fordringer fra anvendelsesområdet for suspensionen af individuel kreditorforfølgning under nærmere fastsatte omstændigheder, hvor en sådan udelukkelse er behørigt begrundet, og såfremt:

a) kreditorforfølgning ikke antages at bringe rekonstruktionen af virksomheden i fare, eller

b) suspension ville være til urimelig skade for de pågældende fordringers kreditorer.

5. Stk. 2 finder ikke anvendelse på arbejdstageres tilgodehavender.

En medlemsstat kan uanset første afsnit anvende stk. 2 på arbejdstageres tilgodehavender, hvis og i det omfang medlemsstaten sikrer, at betaling af sådanne tilgodehavender er garanteret som led i en ramme for forebyggende rekonstruktion på et tilsvarende beskyttelsesniveau.

6. Den indledningsvise varighed af en suspension af individuel kreditorforfølgning skal være begrænset til højst fire måneder.

7. Uanset stk. 6 kan medlemsstaterne bestemme, at de judicielle eller administrative myndigheder på skyldners, en kreditors eller, hvor dette er relevant, en rekonstruktørs anmodning kan forlænge varigheden af suspension af individuel kreditorforfølgning eller indrømme en ny suspension. En sådan forlængelse eller ny suspension af individuel kreditorforfølgning indrømmes udelukkende, hvis nærmere fastsatte omstændigheder viser, at sådan forlængelse eller ny suspension er behørigt begrundede, såsom hvis:

a) der er gjort relevante fremskridt i forhandlingerne om rekonstruktionsplanen

b) videreførelsen af suspensionen af individuel kreditorforfølgning ikke urimeligt skader nogen af de berørte parter rettigheder eller interesser, eller

c) der med hensyn til skyldner endnu ikke er indledt insolvensbehandling, som kan resultere i skyldners likvidation i henhold til national ret.

8. Den samlede varighed af suspensionen af individuel kreditorforfølgning, inklusive forlængelser og fornyelser, må ikke overstige 12 måneder.

Hvis medlemsstaterne vælger at gennemføre dette direktiv ved hjælp af en eller flere procedurer eller foranstaltninger, som ikke opfylder betingelserne for underretning i henhold til bilag A til forordning (EU) 2015/848, begrænses den samlede varighed af suspensionen under sådanne procedurer til højst fire måneder, hvis centret for skyldners hovedinteresser er blevet overført fra en anden medlemsstat senest tre måneder før indgivelsen af en begæring om indledning af forebyggende rekonstruktionsprocedurer.

9. Medlemsstaterne sørger for, at de judicielle eller administrative myndigheder kan ophæve en suspension af individuel kreditorforfølgning i følgende tilfælde:

a) suspensionen opfylder ikke længere formålet om at støtte forhandlingerne om rekonstruktionsplanen, f.eks. hvis det viser sig, at en bestemt andel af kreditorer, som efter national ret ville kunne blokere for vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, ikke ønsker at fortsætte forhandlingerne

b) skyldner eller rekonstruktøren anmoder herom

- c) hvis dette er foreskrevet i national ret, en eller flere kreditorer eller en eller flere klasser af kreditorer vil eller ville lide urimelig skade som følge af suspensionen af individuel kreditorforfølgning, eller
- d) hvis dette er foreskrevet i national ret, suspensionen giver anledning til en kreditors insolvens.

Medlemsstaterne kan begrænse beføjelsen til at ophæve suspension af individuel kreditorforfølgning til at omfatte situationer, hvor kreditorerne ikke havde haft mulighed for at blive hørt, før suspensionen trådte i kraft, eller før perioden blev forlænget af en judiciel eller administrativ myndighed.

Medlemsstaterne kan fastsætte en minimumsperiode, der ikke overstiger den periode, der er omhandlet i stk. 6, inden for hvilken suspension af individuel kreditorforfølgning ikke kan ophæves.

Artikel 7

Konsekvenser af en suspension af individuel kreditorforfølgning

1. Hvis der under suspension af individuel kreditorforfølgning opstår pligt for en skyldner til i henhold til national ret at begære indledning af insolvensbehandling, der kan resultere i skyldners likvidation, udsættes denne pligt, så længe den pågældende suspension varer.
2. En Suspension af individuel kreditorforfølgning i henhold til artikel 6 udsætter, så længe den pågældende suspension varer, på begæring af en eller flere kreditorer indledning af insolvensbehandling, som kan resultere i skyldners likvidation.
3. Medlemsstaterne kan fravige stk. 1 og 2, hvis skyldner ikke kan betale sin gæld, efterhånden som den forfalder. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at en judiciel eller administrativ myndighed kan beslutte at opretholde suspensionen af individuel kreditorforfølgning, hvis det under hensyntagen til sagens omstændigheder må lægges til grund, at indledning af insolvensbehandling, der kan resultere i skyldners likvidation, ikke ville være i kreditorernes almindelige interesse.
4. Medlemsstaterne fastsætter regler, der forhindrer kreditorer, der er omfattet af suspensionen, i at tilbageholde en ydelse eller ophæve, fremskynde eller på nogen anden måde ændre væsentlige gensidigt bebyrdende aftaler vedrørende gæld, der er opstået før suspensionen, til skade for skyldner alene på grund af at gælden ikke er blevet betalt af skyldner. Ved væsentlige gensidigt bebyrdende aftaler forstås aftaler, som er nødvendige for opretholdelsen af virksomhedens daglige drift, herunder med hensyn til leverancer, for hvilke suspension ville medføre en indstilling af skyldners aktiviteter.

Første afsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne giver sådanne kreditorer passende garantier med henblik på at forhindre, at sådanne kreditorer lider urimelig skade som følge af nævnte afsnit.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at dette stykke også finder anvendelse på ikkevæsentlige gensidigt bebyrdende aftaler.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditorer ikke har ret til at tilbageholde ydelsen eller ophæve, fremskynde eller på nogen anden måde ændre gensidigt bebyrdende aftaler til skade for skyldner ved at indføre en klausul om sådanne foranstaltninger i aftalen alene på grund af:
 - a) en begæring om indledning af forebyggende rekonstruktion
 - b) en begæring om suspension af individuel kreditorforfølgning
 - c) indledning af forebyggende rekonstruktion eller
 - d) indrømmelse af suspension af individuel kreditorforfølgning som sådan.
6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en suspension af individuel kreditorforfølgning ikke finder anvendelse på nettingaftaler, herunder close-out-netting-aftaler, på finansielle markeder, energimarkeder og råvaremarkeder, selv under omstændigheder, hvor artikel 31, stk. 1, ikke finder anvendelse, hvis sådanne aftaler kan håndhæves i henhold til national insolvensret. Suspensionen finder dog anvendelse på en kreditors håndhævelse af en fordring mod en skyldner, der opstår som følge af virkningen af en nettingaftale.

Første afsnit finder ikke anvendelse på aftaler om levering af varer, tjenesteydelser eller energi, der er nødvendige for driften af skyldners virksomhed, medmindre sådanne aftaler tager form af en position, der handles på en børs eller et andet marked, således at den til enhver tid kan erstattes til den aktuelle markedsværdi.

7. Medlemsstaterne sikrer, at udløb af suspension af individuel kreditorforfølgning uden vedtagelse af en rekonstruktionsplan ikke i sig selv giver anledning til indledning af en insolvensprocedure, der kan resultere i skyldners likvidation, medmindre de øvrige betingelser i national ret for en sådan indledning er opfyldt.

KAPITEL 3

Rekonstruktionsplaner

Artikel 8

Indholdet af en rekonstruktionsplan

1. Medlemsstaterne fastsætter, at rekonstruktionsplaner, som indgives til vedtagelse i overensstemmelse med artikel 9 eller til stadfæstelse ved en judiciel eller administrativ myndighed i overensstemmelse med artikel 10, skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- a) skyldners identitet
- b) skyldners aktiver og passiver på tidspunktet for indgivelsen af rekonstruktionsplanen, herunder værdien af aktiverne, en beskrivelse af skyldners økonomiske situation og arbejdstagernes stilling og en beskrivelse af årsagerne til og omfanget af skyldners vanskeligheder
- c) de berørte parter, enten nævnt individuelt eller beskrevet ved gældskategorier i overensstemmelse med national ret, samt de af deres krav eller interesser, der er omfattet af rekonstruktionsplanen
- d) hvor dette er relevant, de klasser, som de berørte parter er inddelt i med henblik på vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, og de respektive værdier af kravene og interesserne i hver klasse
- e) hvor dette er relevant, de parter, enten nævnt individuelt eller beskrevet ved gældskategorier i overensstemmelse med national ret, som ikke er berørt af rekonstruktionsplanen, sammen med en redegørelse for grundene til, hvorfor det foreslås, at de ikke skal berøres
- f) hvor dette er relevant, rekonstruktørens identitet
- g) rekonstruktionsplanens betingelser, herunder navnlig:
 - i) eventuelle foreslåede rekonstruktionsforanstaltninger, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1)
 - ii) hvor det er relevant, den foreslåede varighed af eventuelle foreslåede rekonstruktionsforanstaltninger
 - iii) ordningerne vedrørende information og høring af arbejdstagerrepræsentanterne i overensstemmelse med EU-retten og national ret
 - iv) hvor det er relevant, generelle konsekvenser for beskæftigelsen såsom afskedigelser, arbejdsfordelingsordninger eller lignende
 - v) debtors skønnede finansielle strømme, hvis dette er foreskrevet i national ret, og
 - vi) oplysninger om forventet ny finansiering som led i rekonstruktionen og grundene til, at det er nødvendigt med ny finansiering for at gennemføre den pågældende plan
- h) en begrundelse for, hvorfor rekonstruktionsplanen har rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens levedygtighed, herunder de nødvendige forudsætninger for, at planen lykkes. Medlemsstaterne kan kræve, at denne begrundelse udarbejdes eller valideres enten af en ekstern ekspert eller af rekonstruktøren, hvis en sådan rekonstruktør er udpeget.

2. Medlemsstaterne gør en omfattende tjekliste for rekonstruktionsplaner tilgængelig på internettet, som er tilpasset SMV'ers behov. Tjeklisten skal indeholde praktiske retningslinjer for, hvordan rekonstruktionsplanen skal udarbejdes i henhold til national ret.

Tjeklisten offentliggøres på medlemsstatens officielle sprog. Medlemsstaterne skal overveje at gøre tjeklisten tilgængelig på mindst et andet sprog, navnlig et sprog der bruges i det internationale erhvervsliv.

*Artikel 9***Vedtagelse af rekonstruktionsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at skyldner, uanset hvem der ansøger om en procedure for forebyggende rekonstruktion i overensstemmelse med artikel 4, har ret til at forelægge rekonstruktionsplaner til vedtagelse af de berørte parter.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kreditorer og rekonstruktører har ret til at forelægge rekonstruktionsplaner og på hvilke betingelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at berørte parter har ret til at stemme om vedtagelsen af en rekonstruktionsplan.

Parter, der ikke er berørt af en rekonstruktionsplan, har ikke stemmeret ved vedtagelsen af den pågældende plan.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne udelukke følgende fra retten til at stemme:

- a) kapitalejere
- b) kreditorer, hvis krav rangerer efter ordinære usikrede kreditorer i den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation, eller
- c) en eventuel nærtstående part til skyldner eller skyldners virksomhed med en interessekonflikt i henhold til national ret.

4. Medlemsstaterne sikrer, at berørte parter behandles i særskilte klasser, der afspejler et tilstrækkeligt interesse-sammenfald baseret på verificerbare kriterier i overensstemmelse med national ret. Som et minimum skal kreditorer med sikrede og usikrede krav behandles i særskilte klasser med henblik på vedtagelse af en rekonstruktionsplan.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at arbejdstageres tilgodehavender behandles i en særskilt klasse.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at skyldnere, som er SMV'er, kan vælge ikke at behandle berørte parter i særskilte klasser.

Medlemsstaterne indfører passende foranstaltninger til at sikre, at klasseinddelingen sker med særligt henblik på beskyttelse af sårbare kreditorer såsom små leverandører.

5. Stemmerettigheder og klasseinddelingen efterprøves af en judiciel eller administrativ myndighed, når en begæring om stadfæstelse af rekonstruktionsplanen indgives.

Medlemsstaterne kan kræve, at en judiciel eller administrativ myndighed kan efterprøve og stadfæste stemmerettighederne og klasseinddelingen på et tidligere tidspunkt end det i første afsnit omhandlede.

6. En rekonstruktionsplan vedtages af de berørte parter, forudsat at der opnås et flertal af størrelsen af kravene eller interesserne i hver klasse. Medlemsstaterne kan desuden kræve, at der opnås et flertal af antallet af berørte parter i hver klasse.

Medlemsstaterne fastsætter de flertal, der kræves for vedtagelse af en rekonstruktionsplan. Disse flertal må højst udgøre 75 % af størrelsen af kravene eller interesserne i hver klasse eller, hvor dette er relevant, af antallet af berørte parter i hver klasse.

7. Uanset stk. 2-6 kan medlemsstaterne fastsætte, at en formel afstemning om vedtagelse af en rekonstruktionsplan kan erstattes af en aftale, som skyldner har opnået med det krævede flertal.

*Artikel 10***Stadfæstelse af rekonstruktionsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at mindst følgende former for rekonstruktionsplaner kun er bindende for parterne, hvis de er stadfæstet af en judiciel eller administrativ myndighed:

- a) rekonstruktionsplaner, der berører fordringer eller interesser for parter, der ikke samtykker
- b) rekonstruktionsplaner, der indebærer ny finansiering
- c) rekonstruktionsplaner, der indebærer tab af mere end 25 % af arbejdsstyrken, hvis et sådant tab er tilladt i henhold til national ret.

2. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for en judiciel eller administrativ myndigheds stadfæstelse af en rekonstruktionsplan er klart definerede og mindst omfatter krav om:

- a) at rekonstruktionsplanen er vedtaget i overensstemmelse med artikel 9
- b) at kreditorer med tilstrækkeligt interessefællesskab i samme klasse behandles lige og på en måde, der står i forhold til deres fordringer
- c) at rekonstruktionsplanen er meddelt alle berørte parter i overensstemmelse med national ret
- d) at rekonstruktionsplanen, såfremt der er kreditorer, der ikke samtykker, opfylder kriteriet om kreditorernes bedste interesse
- e) hvor dette er relevant, en eventuel ny finansiering, der er nødvendig for rekonstruktionsplanens gennemførelse og ikke urimeligt skader kreditorernes rettigheder.

Overholdelsen af første afsnit, litra d), efterprøves kun af en judiciel eller administrativ myndighed, hvis der gøres indsigelse mod rekonstruktionsplanen på dette grundlag.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de judicielle eller administrative myndigheder kan afvise at stadfæste en rekonstruktionsplan, hvis planen ikke har rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens eller sikre virksomhedens levedygtighed.

4. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelsen i de tilfælde, hvor en judiciel eller administrativ myndighed skal stadfæste en rekonstruktionsplan, for at den bliver bindende, træffes på en effektiv måde med henblik på en hurtig behandling af spørgsmålet.

Artikel 11

Gennemtvungelse over for alle kreditorklasser

1. Medlemsstaterne sikrer, at en rekonstruktionsplan, der ikke er tiltrådt af berørte parter, jf. artikel 9, stk. 6, i hver afstemningsklasse, på skyldners forslag eller med skyldners samtykke kan stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed og gøres bindende for afstemningsklasser, der ikke samtykker til rekonstruktionsplanen, når rekonstruktionsplanen som minimum opfylder følgende betingelser:

- a) den overholder artikel 10, stk. 2 og 3
- b) den er blevet tiltrådt af:
 - i) et flertal af afstemningsklasserne af berørte parter, forudsat at mindst én af disse klasser er en klasse af sikrede kreditorer eller har forrang for klassen af ordinære usikrede kreditorer, eller, hvis dette ikke er tilfældet, af
 - ii) mindst én afstemningsklasse af berørte parter eller, hvis dette er foreskrevet i national ret, skadelidte parter, der ikke er en klasse af kapitalejere, eller enhver anden klasse, som efter værdiansættelse af skyldner som en going concern ikke ville blive fyldestgjort eller bevare eventuelle interesser, eller som, hvis dette er foreskrevet i national ret, med rimelighed kan antages ikke at ville blive fyldestgjort eller bevare eventuelle interesser, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation fandt anvendelse i henhold til national ret
- c) den sikrer, at afstemningsklasser af berørte kreditorer, der ikke samtykker, behandles mindst lige så gunstigt som enhver anden klasse af samme rangorden og gunstigere end enhver lavere prioriteret klasse, og
- d) ingen klasse af berørte parter kan i henhold til rekonstruktionsplanen få eller bevare mere end det fulde beløb af sine fordringer eller interesser.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne begrænse kravet om indhentelse af skyldners samtykke til tilfælde, hvor skyldnerne er SMV'er.

Medlemsstaterne kan øge minimumsantallet af klasser af berørte parter eller, hvis dette er foreskrevet i national ret, skadelidte parter, der skal tiltræde planen, jf. første afsnit, litra b) nr. ii).

2. Uanset stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte, at fordringerne hos kreditorerne i en afstemningsklasse, der ikke samtykker, fyldestgøres fuldt ud på samme eller tilsvarende måde, hvis en lavere prioriteret klasse skal fyldestgøres eller bevare eventuelle interesser i henhold til rekonstruktionsplanen.

Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der fraviger første afsnit, hvis det er nødvendigt for at nå målene med rekonstruktionsplanen, og hvis rekonstruktionsplanen ikke urimeligt skader eventuelle berørte parter rettigheder eller interesser.

Artikel 12

Kapitalejere

1. Hvis medlemsstaterne udelukker kapitalejere fra anvendelsen af artikel 9-11, sikrer de på anden måde, at de pågældende kapitalejere ikke har mulighed for urimeligt at forhindre eller skabe hindringer for vedtagelsen og stadfæstelsen af en rekonstruktionsplan.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at kapitalejere ikke har mulighed for urimeligt at forhindre eller skabe hindringer for gennemførelsen af en rekonstruktionsplan.
3. Medlemsstaterne kan tilpasse betydningen af, hvad det vil sige urimeligt at forhindre eller skabe hindringer i henhold til denne artikel, for bl.a. at tage hensyn til, hvorvidt skyldner er en SMV eller en stor virksomhed, de foreslåede rekonstruktionsforanstaltninger, der berører kapitalejernes rettigheder, kapitalejertype, om skyldner er en juridisk eller fysisk person, eller om parterne i en virksomhed har begrænset eller personlig hæftelse.

Artikel 13

Arbejdstagere

1. Medlemsstaterne sikrer, at individuelle og kollektive arbejdstagerrettigheder i henhold til EU-arbejdsret og national arbejdsret ikke berøres af rammen for forebyggende rekonstruktion, såsom:
 - a) forhandlingsretten og retten til kollektive skridt og
 - b) retten til information og høring i overensstemmelse med direktiv 2002/14/EF og direktiv 2009/38/EF, navnlig:
 - i) information til arbejdstagerrepræsentanterne om den seneste udvikling og den forventede udvikling i virksomhedens eller forretningsstedets aktiviteter og økonomiske situation, der gør det muligt for dem at tilkendegive deres bekymringer over for skyldner med hensyn til virksomhedens situation og for så vidt angår behovet for at overveje rekonstruktionsordninger
 - ii) information til arbejdstagerrepræsentanterne om en eventuel procedure for forebyggende rekonstruktion, som kan have betydning for beskæftigelsen, såsom arbejdstagernes mulighed for at få dækket deres lønkrav og fremtidige betalinger, herunder arbejdsmarkedspensioner
 - iii) information til og høring af arbejdstagerrepræsentanterne om rekonstruktionsplaner, før de fremlægges til vedtagelse i overensstemmelse med artikel 9 eller til stadfæstelse ved en judiciel eller administrativ myndighed i overensstemmelse med artikel 10
 - c) de rettigheder, som direktiv 98/59/EF, 2001/23/EF og 2008/94/EF garanterer.
2. Hvis rekonstruktionsplanen omfatter foranstaltninger, der medfører ændringer i arbejdstilrettelæggelsen eller de kontraktlige forhold med arbejdstager, skal disse foranstaltninger godkendes af disse arbejdstager, hvis national ret eller kollektive overenskomster indeholder bestemmelser om en sådan godkendelse i sådanne tilfælde.

Artikel 14

Den judicielle eller administrative myndigheds værdiansættelse

1. Den judicielle eller administrative myndighed træffer kun afgørelse om værdiansættelsen af skyldners virksomhed, hvis der af en berørt part, der ikke samtykker, gøres indsigelse mod en rekonstruktionsplan begrundet i enten:
 - a) kriteriet om kreditorernes bedste interesse, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 6), eller
 - b) betingelserne for gennemtvungelse over for alle kreditorer, jf. artikel 11, stk. 1, litra b), nr. ii).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de judicielle eller administrative myndigheder med henblik på at træffe afgørelse om en værdiansættelse i henhold til stk. 1 kan udpege eller høre behørigt kvalificerede sagkyndige.
3. Medlemsstaterne sikrer med henblik på stk. 1, at en berørt part, der ikke samtykker, kan gøre indsigelse over for den judicielle eller administrative myndighed, der er blevet anmodet om at stadfæste rekonstruktionsplanen.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at en sådan indsigelse kan fremsættes i forbindelse med en klage over en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan.

Artikel 15

Virkningerne af en rekonstruktionsplan

1. Medlemsstaterne sikrer, at rekonstruktionsplaner, der er stadfæstet af en judiciel eller administrativ myndighed, er bindende for alle berørte parter, som er nævnt eller beskrevet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c).
2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditorer, som ikke har deltaget i rekonstruktionsplanens vedtagelse i henhold til national ret, ikke berøres af planen.

Artikel 16

Klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at en eventuel klage i henhold til national ret over en judiciel myndigheds afgørelse om at stadfæste eller afvise en rekonstruktionsplan indbringes for en højere judiciel myndighed.

Medlemsstaterne sikrer, at en klage over en administrativ myndigheds afgørelse om at stadfæste eller afvise en rekonstruktionsplan indbringes for en judiciel myndighed.

2. Klagesager skal behandles på en effektiv måde med henblik på en hurtig behandling.
3. En klage over en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan har ikke opsættende virkning for planens gennemførelse.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at judicielle myndigheder kan udsætte gennemførelsen af rekonstruktionsplanen eller dele heraf, hvis dette er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at beskytte en parts interesser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den judicielle myndighed, hvis en klage i henhold til stk. 3 tages til følge, enten kan:
 - a) omstøde rekonstruktionsplanen eller
 - b) stadfæste rekonstruktionsplanen enten med ændringer, hvis dette er foreskrevet i national ret, eller uden ændringer.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at der, hvis en plan stadfæstes i henhold til første afsnit, litra b), ydes kompensation til en eventuel part, som har lidt pengetab, og hvis klage tages til følge.

KAPITEL 4

Beskyttelse af ny finansiering, midlertidig finansiering og andre rekonstruktionsrelaterede dispositioner

Artikel 17

Beskyttelse af ny finansiering og midlertidig finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer, at ny finansiering og midlertidig finansiering beskyttes i passende omfang. I tilfælde af skyldners eventuelle senere insolvens må som et minimum
 - a) ny finansiering og midlertidig finansiering ikke erklæres ugyldig, omstødelig eller umulig at håndhæve, og

- b) ydere af en sådan finansiering ikke kunne pådrage sig et civilretligt, administrativt eller strafferetligt ansvar med den begrundelse, at en sådan finansiering er skadelig for den samlede kreditor masse, medmindre der foreligger andre yderligere grunde fastlagt i national ret.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1 kun finder anvendelse på ny finansiering, hvis rekonstruktionsplanen er blevet stadfæstet af en judiciel eller administrativ myndighed, og kun på midlertidig finansiering, som har undergået forudgående kontrol.
3. Medlemsstaterne kan udelukke midlertidig finansiering, som ydes, efter at skyldner er blevet ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder, fra anvendelsen af stk. 1.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at ydere af ny eller midlertidig finansiering ved senere insolvensprocedurer har fortrinnsret til fyldestgørelse i forhold til andre kreditorer, der ellers ville have foranstillede eller ligeværdige krav.

Artikel 18

Beskyttelse af andre rekonstruktionsrelaterede dispositioner

1. Uden at det berører artikel 17, sikrer medlemsstaterne, at dispositioner, der er rimelige og umiddelbart nødvendige for forhandlingerne om en rekonstruktionsplan, i tilfælde af en skyldners eventuelle senere insolvens ikke erklæres ugyldige, omstødelige eller umulige at håndhæve med den begrundelse, at sådanne dispositioner er skadelige for den samlede kreditor masse, medmindre der foreligger andre yderligere grunde fastlagt i national ret.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1 kun finder anvendelse, hvis planen er stadfæstet af en judiciel eller administrativ myndighed, eller hvis sådanne dispositioner har undergået forudgående kontrol.
3. Medlemsstaterne kan udelukke dispositioner, som foretages, efter at skyldner er blevet ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder, fra anvendelsen af stk. 1.
4. Dispositioner som omhandlet i stk. 1 skal som minimum omfatte:
- a) betaling af vederlag for og udgifter til forhandling, vedtagelse eller stadfæstelse af en rekonstruktionsplan
 - b) betaling af vederlag for og udgifter til professionel rådgivning i tæt forbindelse med rekonstruktionen
 - c) betaling af arbejdstageres løn for arbejde, der allerede er udført, uden at dette berører øvrig beskyttelse i henhold til EU-retten og national ret
 - d) enhver anden betaling eller udgift som led i den normale drift end dem, der er omhandlet i litra a)-c).
5. Uden at det berører artikel 17, sikrer medlemsstaterne, at dispositioner, der er rimelige og umiddelbart nødvendige for gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, og som gennemføres i overensstemmelse med den af en judiciel eller administrativ myndighed stadfæstede rekonstruktionsplan, i tilfælde af skyldners eventuelle senere insolvens ikke erklæres ugyldig, omstødelig eller umulig at håndhæve med den begrundelse, at sådanne dispositioner er skadelige for den samlede kreditor masse, medmindre der foreligger andre yderligere grunde fastlagt i national ret.

KAPITEL 5

Ledelsens pligter

Artikel 19

Ledelsens pligter ved sandsynlighed for insolvens

Medlemsstaterne sikrer, at ledelsen ved sandsynlighed for insolvens som minimum tager behørigt hensyn til følgende:

- a) kreditorers, kapitalejeres og andre interessenters interesser
- b) behovet for at tage skridt for at undgå insolvens og
- c) behovet for at afstå fra enhver forsætlig eller groft uagtsom handling, der bringer virksomhedens levedygtighed i fare.

AFSNIT III

GÆLDSSANERING OG UDELUKKELSE*Artikel 20***Adgang til gældssanering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at insolvente iværksættere har adgang til mindst én procedure, der kan føre til en fuld gældssanering i overensstemmelse med dette direktiv.

Medlemsstaterne kan kræve, at den forretning, virksomhed eller udøvelse af et fag eller erhverv, som en insolvent iværksætters gæld vedrører, er ophørt.

2. De medlemsstater, hvori en fuld gældssanering er betinget af iværksætterens delvise tilbagebetaling af gælden, sikrer, at den dermed forbundne betalingsforpligtelse er baseret på iværksætterens individuelle situation og navnlig står i forhold til iværksætterens indkomst og aktiver, som kan gøres til genstand for udlæg eller er disponible i gældssaneringsperioden, og tager hensyn til kreditorernes rimelige interesse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at iværksættere, der har fået gældssanering, kan drage fordel af eksisterende nationale rammer, der yder erhvervsstøtte til iværksættere, herunder adgang til relevante og ajourførte oplysninger om disse rammer.

*Artikel 21***Gældssaneringsperiode**

1. Medlemsstaterne sikrer, at perioden, ved hvis udløb insolvente iværksættere kan være fuldstændig frigjort for deres gæld, ikke er på over tre år regnet senest fra datoen for enten:

- a) i tilfælde af en procedure, der omfatter en tilbagebetalingsplan, den judicielle eller administrative myndigheds afgørelse om stadfæstelse af planen eller indledning af gennemførelsen af planen eller
- b) i tilfælde af enhver anden procedure, den judicielle eller administrative myndigheds afgørelse om at indlede proceduren, eller oprettelsen af det bo, der er under iværksætterens insolvensbehandling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at insolvente iværksættere, der har opfyldt deres forpligtelser, hvis sådanne forpligtelser findes i henhold til national ret, er frigjort for deres gæld ved gældssaneringsperiodens udløb, uden at det er nødvendigt at indgive en begæring til en judicial eller administrativ myndighed med henblik på at indlede en yderligere procedure end de procedurer, der er omhandlet i stk. 1.

Uden at det berører første afsnit, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre bestemmelser, der gør det muligt for den judicielle eller administrative myndighed at kontrollere, om iværksætterne har opfyldt betingelserne for at opnå gældssanering.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en fuld gældssanering ikke er til hinder for opretholdelsen af en insolvensprocedure, som indebærer realisering og udlodning af en iværksætters aktiver, der indgik i denne iværksætters bo, der var under insolvensbehandling, på datoen for gældssaneringsperiodens udløb.

*Artikel 22***udelukkelsesperiode**

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver udelukkelse fra start af en forretning eller virksomhed eller udøvelse af et fag eller erhverv alene af den grund, at iværksætteren er insolvent, ophører senest ved gældssaneringsperiodens udløb, når en insolvent iværksætter opnår gældssanering i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede udelukkelsesperioder ved gældssaneringsperiodens udløb ophører med at have virkning, uden at det er nødvendigt at indgive begæring til en judicial eller administrativ myndighed med henblik på at indlede en yderligere procedure end de procedurer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1.

Artikel 23

Undtagelser

1. Uanset artikel 20-22 opretholder eller indfører medlemsstaterne bestemmelser, der nægter, begrænser eller tilbagekalder adgangen til gældssanering eller fastsætter længere frister for opnåelse af en fuld gældssanering, længere udelukkelsesperioder, hvis den insolvente iværksætter efter national ret har handlet uhæderligt eller i ond tro over for kreditorer eller andre interessenter i henhold til national ret, da vedkommende blev forgældet, under insolvensproceduren eller under afviklingen af gælden, uden at dette berører nationale bevisbyrderegler.

2. Uanset artikel 20-22 kan medlemsstaterne opretholde eller indføre bestemmelser, der under nærmere fastsatte omstændigheder nægter, begrænser eller tilbagekalder adgangen til gældssanering eller fastsætter længere frister for opnåelse af en fuld gældssanering eller længere udelukkelsesperioder, når sådanne undtagelser er behørigt begrundet, såsom hvis

- a) den insolvente iværksætter har væsentligt tilsidesat forpligtelserne i henhold til en tilbagebetalingsplan eller enhver anden retlig forpligtelse, som har til formål at sikre kreditorernes interesser, herunder forpligtelsen til at maksimere udbyttet til kreditorer
- b) den insolvente iværksætter ikke har overholdt oplysnings- eller samarbejdsforpligtelser i henhold til EU-retten og national ret
- c) der er uretmæssige ansøgninger om gældssanering
- d) der er en ny ansøgning om gældssanering inden for en bestemt frist, efter at den insolvente iværksætter fik bevilget en fuld gældssanering eller blev nægtet en fuld gældssanering som følge af en alvorlig krænkelse af oplysnings- eller samarbejdsforpligtelser
- e) der ikke er dækning for omkostningerne i forbindelse med den procedure, der fører til gældssanering, eller
- f) en undtagelse er nødvendig for at sikre balancen mellem skyldners rettigheder og en eller flere kreditors rettigheder.

3. Uanset artikel 21 kan medlemsstaterne fastsætte længere gældssaneringsperioder i tilfælde, hvor:

- a) en juridisk eller administrativ myndighed har godkendt eller beordret beskyttelsesforanstaltninger for at beskytte den insolvente iværksætters primære bolig og i givet fald iværksætterens families bolig eller de væsentlige aktiver til, at iværksætteren kan fortsætte med at drive sin forretning eller virksomhed eller udøve sit fag eller erhverv, eller
- b) den insolvente iværksætters primære bolig og i givet fald iværksætterens families bolig ikke er realiseret.

4. Medlemsstaterne kan udelukke særlige gældskategorier fra gældssanering eller begrænse adgangen til gældssanering eller fastsætte en længere gældssaneringsperiode, når sådanne udelukkelse, begrænsninger eller længere perioder er behørigt begrundet, såsom i tilfælde af:

- a) sikret gæld
- b) gæld som følge af eller i forbindelse med strafferetlige sanktioner
- c) gæld som følge af erstatningsansvar uden for kontraktforhold
- d) gæld vedrørende underholdspligt, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, forælder-barn-forhold, ægteskab eller svogerskab
- e) gæld stiftet efter ansøgning om eller indledning af den procedure, der fører til gældssanering, og
- f) gæld som følge af en forpligtelse til at betale omkostningerne ved den procedure, der fører til gældssanering.

5. Uanset artikel 22 kan medlemsstaterne fastsætte længere eller tidsbegrænsede udelukkelsesperioder, når den insolvente iværksætter udøver et erhverv:

- a) for hvilket der gælder særlige etiske regler eller specifikke regler om omdømme eller ekspertise, og iværksætteren har tilsidesat disse regler, eller
- b) der beskæftiger sig med forvaltning af andres ejendom.

Første afsnit finder også anvendelse, hvis en insolvent iværksætter anmoder om adgang til et erhverv som omhandlet i litra a) eller b).

6. Dette direktiv berører ikke nationale regler vedrørende udelukkelse, som pålægges af en anden judiciel eller administrativ myndighed end dem, der er omhandlet i artikel 22.

Artikel 24

Samling af behandlingen af erhvervsmæssig og personlig gæld

1. Medlemsstaterne sikrer, at al gæld omfattet af gældssanering behandles i en enkelt procedure med henblik på at opnå en fuld gældssanering, når insolvente iværksættere har erhvervsmæssig gæld stiftet som led i driften af deres forretning eller virksomhed eller i udøvelsen af et fag eller erhverv såvel som personlig gæld stiftet uden for rammerne af disse aktiviteter, som ikke med rimelighed kan adskilles.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne gæld, hvis den erhvervsmæssige gæld og den personlige gæld kan adskilles, behandles enten ved særskilte, men koordinerede procedurer eller i samme procedure med henblik på at opnå en fuld gældssanering.

AFSNIT IV

FORANSTALTNINGER MED HENBLIK PÅ MERE EFFEKTIVE PROCEDURER FOR REKONSTRUKTION, INSOLVENSBEHANDLING OG GÆLDSSANERING

Artikel 25

Judicielle og administrative myndigheder

Uden at retsvæsenets uafhængighed og eventuelle forskelle i retssystemernes opbygning i Unionen berøres, sikrer medlemsstaterne, at:

- a) medlemmerne af de judicielle og administrative myndigheder, der beskæftiger sig med procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering, modtager passende uddannelse og har den fornødne ekspertise til deres ansvarsområder, og
- b) procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering behandles på en effektiv måde med henblik på en hurtig behandling af procedurerne.

Artikel 26

Sagsbehandlere i forbindelse med procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering

1. Medlemsstaterne sikrer, at:
 - a) sagsbehandlere, der udpeges af en judiciel eller administrativ myndighed i forbindelse med procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering (»sagsbehandlere«), modtager passende uddannelse og har den fornødne ekspertise til deres ansvarsområder
 - b) betingelserne for at kunne komme i betragtning samt procedurerne for sagsbehandlers udpegelse, afsættelse og fratreden er klare, gennemsigtige og retfærdige
 - c) der ved udpegelse af en sagsbehandler til en bestemt sag, herunder sager med grænseoverskridende elementer, tages behørigt hensyn til sagsbehandlerens erfaring og ekspertise og til sagens nærmere omstændigheder, og
 - d) skyldnere og kreditorer for at undgå enhver interessekonflikt har mulighed for enten at gøre indsigelse mod udvælgelsen eller udpegelsen af en sagsbehandler eller anmode om, at sagsbehandleren erstattes af en anden.
2. Kommissionen fremmer udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre uddannelsens kvalitet i hele Unionen, herunder ved hjælp af udveksling af erfaringer og kapacitetsopbygning.

*Artikel 27***Tilsyn med og vederlag til sagsbehandlere**

1. Medlemsstaterne indfører passende tilsyns- og reguleringsmekanismer med henblik på at sikre et effektivt tilsyn med sagsbehandlers arbejde for at sikre, at deres tjenester ydes på effektiv og kompetent og i forhold til de involverede parter upartisk og uafhængig vis. Disse mekanismer skal også omfatte foranstaltninger for ansvaret for sagsbehandlere, der har forsømt deres pligter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om de myndigheder eller organer, der udøver tilsyn med sagsbehandlere, er offentligt tilgængelige.
3. Medlemsstaterne kan tilskynde til, at sagsbehandlere udarbejder og følger adfærdskodekser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at sagsbehandlers vederlag er omfattet af bestemmelser, der er i overensstemmelse med målet om en effektiv afvikling af procedurerne.

Medlemsstaterne sørger for, at der findes hensigtsmæssige procedurer til løsning af eventuelle tvister om vederlag.

*Artikel 28***Anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler**

I forbindelse med procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering sikrer medlemsstaterne, at parterne i proceduren, sagsbehandleren og den judicielle eller administrative myndighed som minimum kan foretage følgende dispositioner ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler, herunder i grænseoverskridende situationer:

- a) anmeldelse af krav
- b) forelæggelse af rekonstruktions- eller tilbagebetalingsplaner
- c) underretning af kreditorer
- d) indgivelse af indsigelser og klager.

AFSNIT V

OVERVÅGNING AF PROCEDURER FOR REKONSTRUKTION, INSOLVENSBEHANDLING OG GÆLDSSANERING*Artikel 29***Dataindsamling**

1. Medlemsstaterne indsamler og aggregerer årligt på nationalt plan data om procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering opdelt efter type af procedurer og omfattende mindst følgende aspekter:
 - a) antallet af procedurer, der blev begæret eller indledt, såfremt indledning af en sådan procedure er foreskrevet i national ret, og af procedurer, der verserede eller blev afsluttet
 - b) procedurerens gennemsnitlige varighed fra indgivelse af begæringen eller fra indledningen heraf, såfremt indledning af en sådan procedure er foreskrevet i national ret, og til de afsluttes
 - c) antallet af andre procedurer end dem, der kræves i henhold til litra d), inddelt efter typen af resultat
 - d) antallet af begæring om rekonstruktionsprocedurer, som ikke kunne antages til behandling, blev afvist eller blev trukket tilbage, inden de blev indledt.
2. Medlemsstaterne indsamler og aggregerer årligt på nationalt plan data om antallet af skyldnere, der har været genstand for procedurer for rekonstruktion eller insolvensbehandling, og som inden for de tre år forud for indgivelsen af begæring om eller indledning af sådanne procedurer, såfremt indledning af en sådanne procedure er foreskrevet i national ret, havde fået en rekonstruktionsplan stadfæstet i forbindelse med en tidligere rekonstruktionsprocedure til gennemførelse af afsnit II.

3. Medlemsstaterne kan årligt på nationalt plan indsamle og aggregere data om:
 - a) gennemsnitsomkostningerne for hver type procedure
 - b) den gennemsnitlige inddrivelsesrate for sikrede og usikrede kreditorer og, hvis det er relevant, for andre typer kreditorer særskilt
 - c) antallet af iværksættere, der efter at have gennemgået en procedure i henhold til artikel 1, stk. 1, litra b), starter en ny virksomhed
 - d) antallet af tabte arbejdspladser i forbindelse med procedurer for rekonstruktion og insolvensbehandling.
4. Medlemsstaterne opdeler de i stk. 1, litra a)-c), omhandlede data og, hvis det er relevant, og de foreligger, de i stk. 3 omhandlede data efter:
 - a) størrelsen på de skyldnere, der ikke er fysiske personer
 - b) hvorvidt de skyldnere, der er genstand for procedurer for rekonstruktion eller insolvensbehandling, er fysiske eller juridiske personer, og
 - c) hvorvidt de procedurer, der fører til gældssanering, kun vedrører iværksættere eller alle fysiske personer.
5. Medlemsstaterne kan indsamle og aggregere de i stk. 1-4 omhandlede data ved hjælp af en stikprøveudtagningsmetode, der sikrer, at stikprøverne er repræsentative for så vidt angår størrelse og forskellighed.
6. Medlemsstaterne indsamler og aggregerer de i stk. 1, 2 og 4 og, hvor det er relevant, stk. 3 omhandlede data i hele kalenderår, som afsluttes den 31. december hvert år, første gang det første hele kalenderår efter den anvendelsesdatoen for de i stk. 7 omhandlede gennemførelsesretsakter. Disse data meddeles årligt Kommissionen på grundlag af en standardiseret datameddelelsesformular, hvilket senest skal ske den 31. december i det på indsamlingsåret følgende kalenderår.
7. Kommissionen fastlægger den meddelelsesformular, der er omhandlet i stk. 6, ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.
8. Kommissionen offentliggør de data, der er meddelt i overensstemmelse med stk. 6, på sit websted på en tilgængelig og brugervenlig måde.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Forholdet til andre retsakter og internationale instrumenter

1. Følgende retsakter finder anvendelse uanset dette direktiv:
 - a) direktiv 98/26/EF
 - b) direktiv 2002/47/EF og
 - c) forordning (EU) nr. 648/2012.

2. Dette direktiv berører ikke de beskyttelseskrav for midler til betalingsinstitutter, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽²⁴⁾, og for e-pengeinstitutter, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ⁽²⁵⁾.

3. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, undertegnet i Cape Town den 16. november 2001, som visse medlemsstater er parter til på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 32

Ændring af direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 84 i direktiv (EU) 2017/1132 tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne fraviger artikel 58, stk. 1, artikel 68, 72, 73 og 74, artikel 79, stk. 1, litra b), artikel 80, stk. 1, og artikel 81 i det omfang og i den periode, der er nødvendig for oprettelsen af de rammer for forebyggende rekonstruktion, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 ^(*).

Første afsnit berører ikke princippet om lige behandling af aktionærer.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 af 20. juni 2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (rekonstruktions — og insolvensdirektivet) (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18).«

Artikel 33

Revision

Senest den 17. juli 2026 og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen og virkningen af dette direktiv, herunder om anvendelsen af klasseinddeling og stemmerettigheder for sårbare kreditorer, f.eks. arbejdstagere. På grundlag af denne vurdering forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, et lovgivningsforslag, hvori der overvejes yderligere foranstaltninger til at konsolidere og harmonisere den retlige ramme for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering.

Artikel 34

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 17. juli 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, med undtagelse af de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 28, litra a), b) og c), som skal være vedtaget og offentliggjort senest den 17. juli 2024, og de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 28, litra d), som skal være vedtaget og offentliggjort senest den 17. juli 2026. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, fra den 17. juli 2021, med undtagelse af de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 28, litra a), b) og c), som finder anvendelse fra den 17. juli 2024, og de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 28, litra d), som finder anvendelse fra den 17. juli 2026.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

2. Uanset stk. 1 skal medlemsstater, der har særlige vanskeligheder med at gennemføre dette direktiv, kunne opnå en forlængelse på højst et år efter den gennemførelsesperiode, der er fastsat i stk. 1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om behovet for at gøre brug af muligheden for at forlænge gennemførelsesperioden senest den 17. januar 2021.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 36

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand
